

Pašvaldības – pārmaiņu priekšā

„Saka: kur nav rūpniecības, tur nav uzņēmējdarbības. Bet mazā vietā nevar uzcelt lielu rūpnīcu, jo nebūs, kas strādā,” sacīja Alsungas novada domes priekšsēde Daiga Kalniņa. Viņasprāt, no iedzīvotāju ienākuma nodokļa pašvaldībām jāsaņem vairāk par pašreizējiem 80%.

Kā pašvaldības var palīdzēt uzņēmējdarbībai un vai to varētu sekmēt administratīvi teritoriālā reforma (ATR), kurā jaunā valdība iecerējusi vietvaru skaitu samazināt, – tā bija tēma Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) diskusijā šonedēļ Saldū.

Tā bija otrā saruna (pirmā bija Bauskā), vēl būs Jēkabpili un Valmierā, bet 5. aprīlī Jelgavā uzņēmēju priekšlikumi tiks apkopoti. Piedalījās Kurzemes uzņēmēji, pašvaldību vadītāji un speciālisti, uzstājās Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas reģionālās politikas departamenta direktors Raivis Bremšmits. No viņa kļuva skaidri ATR mērķi – spēcīgas viena līmeņa pašvaldības un divu līmeņu administratīvās teritorijas: pirmajā darbojas pašvaldības, otrajā (reģionālajā vai apriņķu) notiek valsts pārvaldes sadarbība un koordinācija. Reformas laika grafiks – līdz 1. jūnijam noteikti kritēriji un Saeimā pieņemti divi likumprojekti: Administratīvi teritoriālās reformas

pabeigšanas likums un grozījumi Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likumā. Ministrija konsultēsies ar pašvaldībām un sabiedrību, ierosinājumus ieviešot konceptuālajā modelī. Likums Saeimā tiktu pieņemts līdz nākamā gada 1. jūnijam, 2021. gada sākumā tiktu veidotas vēlēšanu komisijas, un jūnijā vietvaras tiktu ievēlētas jau jaunajās teritorijās.

Kāpēc arī maza pašvaldība tūri labi var pastāvēt, stāstīja Durbes novada domes priekšsēdis Andrejs Radzevičs, salīdzinot to ar lielo Liepāju, kur, piemēram, budžeta izdevumi uz vienu iedzīvotāju ir 1240 eiro, Durbē – 1088, bet nauda no pašvaldību izlīdzināšanas fonda – Liepājā

121 eiro, Durbē – 159.

Tomēr vairāki uzņēmēji oponenti. SIA *Linde Invest* īpašnieks, LTRK Kurzemes padomes vadītāja vietnieks Kaspars Bergmanis mudināja iedomāties situāciju, kad Eiropas fondu vairs nav un paliktu tikai izlīdzināšanas fonds, bet tas tāpat nemotivē domāt, kā kļūt pašpietiekamiem. Arī *Saldus maiznieka* direktors Raivo Blumbergs uzsvēra: valstij vajadzīgs ekonomiskais izrāviens, bet vai pašvaldībām tas rūp, ja pašreizējais finansēšanas modelis ļauj dzīvot tā, kā ir?

Daiga Bitinieca

Karstā saruna par klaiņojošajiem dzīvniekiem un to ķeršanu turpināsies.

→ 3. lpp.

Alsungā ejlā vāra rozītes un taisa šokolādes desu, lai sajustu bērniņas garšu, un gatavojas vienas dienas kafejnīcai 24. augustā.

→ 5., 6. lpp.

Kādam Kuldīgā būt Kurzemītes kvartālam?

Apspriežot daudzdzīvokļu namu pagalmu koncepciju, izrādījās, ka viedokļi atšķiras: vieni vajag stāvvietas, citiem rotaļlaukumus.

→ 4. lpp.

Pirmdien, 11. februārī:

- Dienas centrs senioriem.
- Vai vērts ceļot uz Dubaju?
- Pārtika un samazinātais PVN.
- Dzīvokļu problēmas.

REDZĒJUMS

Kad emocijas iet pāri faktiem

Jolanta Hercenberga,
63350565,
jolantah99@gmail.com

Kuldīgas vārds sociālajos tīklos pēdējās nedēļās pieminēts daudz. Man vienmēr liels prieks, kad tas izskan ar pozitīvu nozīmi: saistībā ar svētkiem, ar uzņēmējiem, sportistiem, dejotājiem, dziedātājiem un citiem talantīgiem cilvēkiem. Diemžēl šoreiz ir citādi.

„Pasauli par labāku dzīves vidi ir svarīgi veidot ar godīgiem paņēmieniem.”

Šoreiz Kuldīga sunīta – nodēvēta par dzīvniekiem nedraudzīgu vietu, tiek aicināts uz šejieni nebraukt, jo te atbalstot kaķu slepkavošanu. Ļoti, ļoti emocionāli. Komentāros zem šiem ierakstiem feisbukā cilvēki izsakās, kā nu saprot un māk, kā nu katram šķiet pareizāk. Vairāki pašvaldībā strādājošie personiski tiek saukti neglītros vārdos, jo dome noslēgusi līgumu ar Saldus dzīvnieku patversmi, kurai it kā esot slikta slava, kaut gan mūsu kolēģi no laikraksta *Saldus Zeme*, kas ar to sadarbojas sen, apgalvo pretējo.

Tiesa, problēma ar klaiņojošajiem dzīvniekiem ir un ne tikai Kuldīgā vien, kur pašlaik kaķu sterilizācija un atļaušana dabā netiek aktīvi organizēta.

Tomēr citus zāķāt un apsūkāt – tā nav piemērota metode kādas problēmas konstruktīvai atrisināšanai. Domāju, ka arī šoreiz kāds nebija pelnījis tikt nosaukts par maitu vai saņemt mājienu, ka viņš ir dzīvnieku nogalināšanas aizstāvis un pat organizētājs. Šķiet, ka komentāros ne viens vien dzīvnieku aizstāvis, balstoties emocijās un daļēji pat nepārzinot faktus par klaiņojošo dzīvnieku ķeršanas kārtību, ar saviem spriedelējumiem ir pārsāvis pār strīpu...

Emocijas situšas augstu vilni arī ne visai korektas informācijas dēļ. Piemēram, feisbukā ne viens vien ieraudzīja šausmīgu foto ar minčiem, kuri sabērti mucā, un zem ilustrācijas tekstu, ka pēc tam, kad kaķi no Kuldīgas aizvesti uz Saldus patversmi, žēlastības pret tiem neesot. Pirmajā mirklī arī mani pārņēma šausmas. Tiešām? Vai pret kaķiem tur izturas šādi? Kāds komentētājs pajautājis, kur šis foto uzņemts, un kāds atbildējis, ka turpat, Saldū. Izrādās – tā nav. Kā nereti, arī šajā gadījumā piemeklēts ilustratīvs foto – tāpat klasiska viltus ziņa.

Tas, ka pret dzīvniekiem jāizturas cilvēcīgi, nav apspriežams. Tā jādara! Bet ne jau ar maldināšanu ir maināms sabiedrības viedoklis un attieksme! Ārkārtīgi svarīgi ir ne tikai pasauli veidot par labāku dzīves vidi, bet arī izvēlēties godīgus, humānus paņēmienus, kā to panākt.

LASĪTĀJS VAICĀ

Cik droša ir bezkontakta karte?

„Vai ir droši norēķināties ar bezkontakta karti?” jautā kāda kuldīdzniece. Finanšu nozares asociācijas stratēģiskās komunikācijas vadītāja Kristīne Mennika skaidro, ka šie maksājumi ir tikpat droši kā ar PIN kodu aizsargātie.

Lasītāja vaicā, kas notiek, ja bankas karte, ar kuru var norēķināties, pieliekot pie aparāta, nonāk negodīga cilvēka rokās. „Tā jau viņš var iztērēt visu naudu manā kontā, ja netiek prasīts ievadīt PIN kodu. Kā banka var būt droša, ka tā esmu es, kas karti izmanto?”

K.Mennika skaidro: „Bezkontakta maksājumiem bez PIN koda limits ir 25 eiro. Drošības nolūkos neatkarīgi no summas pirkums ik pa laikam būs jāapstiprina ar

PIN kodu, lai pārliecinātos, ka karti izmanto īpašnieks. Ja gadās to nozaudēt, ar banku uzreiz jā-sazinās un karte jābloķē. Banka izmeklē katru gadījumu, kad noticis nedrošs un neautorizēts maksājums – pircējiem tad ir tiesības uz naudas atmaksu.

Tas, ka zaglis var karti nolasīt no attāluma, nav patiesība. Karte jānopikstina 4 cm no iekārtas. Arī tad, ja pietuvina viltus iekārtu, naudu nozagt nevar. Visām iekārtām jābūt reģistrētām bankā vai citā finanšu iestādē. Bezkontakta maksājums nenotiek tikai starp karti un tās pieņemšanas iekārtu – procesā piedalās licencēti pakalpojumu sniedzēji. Katrs bezkontakta darījums ir izsekojams. Zaglis arī nevar nozagt kartes datus un iepirkties internetā. Bez-

kontakta maksājuma laikā kartes dati (piemēram, vārds, uzvārds un trīs cipari tās aizmugurē, ko izmanto interneta pirkumiem) netiek pārsūtīti. Šādā kartē nav tādas tehnoloģijas, ar kuru var piekļūt bankas kontam. Iepērkoties internetā, banka piedāvā drošības sistēmu *3-D Secure* – kartes lietotāju tā pārbauda ar paroli, ko izvēlas īpašnieks un bez kuras darījums nevar notikt.

Katram bezkontakta maksājumam ir unikāls numurs, kura dēļ nevar par vienu pirkumu nejausi samaksāt divreiz vai ļaunprātīgi to dublēt. Pietuvinot iekārtai maku ar vairākām kartēm, nauda tiks noņemta tikai no vienas, proti, no tās, kura uz pieprasījumu reaģē pirmā.”

Jolanta Hercenberga

MUMS RAKSTA

Ir arī citi sportisti

Izlasot 1. februāra rakstu *Naudas balvas sportistiem*, Skaidrītes kundzei rodas jautājums, pēc kādiem kritērijiem viņi izraudzīti.

„Paldies tiem trim, kurus apbalvoja! Prieks – viņi to ir pelnījuši. Tomēr vai šie ir vienīgie, kuriem čempionātos ir izcili panākumi?” Skaidrīte interesējas, kas var ieteikt, ko apbalvot. Viņa rosina mūdināt arī pašus sportistus balvai pieteikties.

Kuldīgas novada domes sporta un veselības veicināšanas komisijas priekšsēdis Agris Kimbors pastāstīja, ka naudas balvas

tiek piešķirtas pēc 2015. gada maijā apstiprinātās kārtības. Tās pasniedz par rezultātiem Latvijā un arī tādos Eiropas un pasaules čempionātos, ko rīko atzītas sporta federācijas, kas ievēro starptautiskos antidopinga noteikumus. „Piemēram, spēka trīscīņā darbojas trīs federācijas, no kurām antidopinga noteikumus ievēro tikai viena. Pēdējā laikā ir tik daudz dažādu sporta veidu, kuru sacīkstes tiek nosauktas par Eiropas vai pasaules čempionātiem, bet tajās piedalās daži cilvēki. Mēs apbalvojam par pa-

nākumiem tādās sacensībās, kas ir starptautiskajā kalendārā. Lai domes balvu saņemtu, sportistiem jāraksta iesniegums. Citi raksta paši, citus pamudinām,” skaidro A.Kimbors.

Par uzvaru Latvijas čempionātos tiek apbalvoti tikai 1. vietas ieguvēji elites grupā pieaugušajiem. Eiropas un pasaules čempionātos, sākot ar 18 gadiem, balvu saņem pirmo trīs vietu ieguvēji. A.Kimbors pieļauj: ja ir iedzīvotāju ierosinājumi, kārtību var pārskatīt.

Inguna Spuleniece

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai jūtat, ka ir vīrusu laiks? Kā sevi pasargājat?

Valdis Šteinbergs, pensionārs: – Noslimojām visa ģimene: temperatūra, iesnas, klepus. Lai izvešotos, veselu mēnesi bija jāārstējas – jādzē antibiotikas, sīrupi. Diezin vai būs kāds universāls veids, kā aizsargāties. Saka,

ka jāēd ķiploki un citi vitamīni, bet nez vai tas visiem līdzēs.

Sandra Ķibe, pavāre: – Nejūtu, ka būtu vīrusu laiks. Galvenais ir silti apģērbties, lai nesaaukstētos, un tad jau neraslims. Mājās dzeram karstu zāļu tēju. Vairāk ēdam zaļumus, veselīgu ēdienu.

Genoveva Bahmane, pensionāre: – Es daudz braucu ar velosipēdu, ziemā dzeru ingvera saknītes tēju, ēdu upeņu ievārījumu, bet nezinu, vai tas nodrošina to, ka neraslimstu.

Arnis Rieksts, šoferis: – Nezinu, vai ar īpašiem paņēmieniem var sevi no saslimšanas pasargāt, bet es daudz ēdu citronus un mandarīnus, lai ir kādi vitamīni, un ceru, ka tas palīdz.

Zane Inovska, audzina bērņus: – Mēs neko īpašu nedarām, bet ģimenē ierasts, ka daudz laika pavadām svaigā gaisā. Kad ejam pastaigāt, cenšos mazo pārāk nesapaunāt, lai nesasvīst, kad pati iet ar kājām. Liela temperatūras maiņa bērnam nav laba: viņu sapaunā, *sabakā* ratos, un tad uzpūš vējš.

Ligita Eglīte, pensionāre: – Dzīvoju pie Ķikuru ezera, un tur cilvēki neslimo, bet zinu, ka Liepājā un citās lielās pilsētās slimo. Esam ģimenē runājuši: ir tāda sajūta, ka tos baciļus gaisā kāds izsmidzina... Kā tā pēkšņi visi reizē sāk slimot? Un pirms tam jau ziņās saka, ka tas sāksies konkrētā laikā.

Jolanta Hercenberga, Antras Grinbergas foto

FOTOKOMENTĀRS

Pīļu armija Piltenes ielā Kuldīgā.

Lāsma Reimanes teksts un foto

Ceļ traci par kaķiem

Pēc publikācijām Kurzemniekā un pēc tam, kad feisbukā uzvirvoja emocionālas iedzīvotāju runas par klaiņojošo dzīvnieku izķeršanu un to tālāko likteni, Kuldīgas novada pašvaldības speciālisti tikušies ar dzīvnieku aizsardzības biedrības *Dzīvnieku SOS* aktivistēm.

ATKLĀTA SARUNA

Pirmdien, 11. februārī, 16.00 Kuldīgas novada domē pašvaldības speciālisti, veterinārārsti, policijas pārstāvji, nevalstisko organizāciju aktivisti un citi interesenti aicināti uz sarunu par turpmāko rīcību ar klaiņojošajiem dzīvniekiem.

Pērn pašvaldības policijā Kuldīgā reģistrēti 355 zvani par dzīvnieku jautājumiem, tas ir, aptuveni viens zvans dienā.

Dzīvnieku *SOS* pārstāves kuldīdznieces Baiba Petere un Andra Hartmane (kreisajā pusē) Kuldīgas novada domes pārstāvjus informē, ka iedzīvotājiem nepatīk, ar kādiem partneriem slēgti līgumi par klaiņojošo dzīvnieku ķeršanu.

Dzīvnieku SOS pārstāves Baiba Petere un Andra Hartmane nav apmierinātas, ka noķertie klaiņotāji nonāk Saldus dzīvnieku patversmē, kur pēc 14 dienām, ja neatrodas saimnieks, tie tiek eitanizēti, un iesniedza 602 cilvēku parakstītu iesniegumu, lai pašvaldība sadarbotos ar šo patversmi pārtrauc.

Domes pārstāve Kristīne Duļbinska sacīja, ka līgums ar Saldus uzņēmumu slēgts tāpēc, ka tas piedāvājis zemāko cenu, un pašvaldībai, ievērojot likumu, jāņem izdevīgākais pakalpojums. Sūdzības par patversmi iepriekš nav saņemtas, tāpēc K.Duļbinska lūdza nosaukt kādus faktus, kas liecina par tās sliktu darbu. B.Petere atbildēja, ka konkrētus nosaukt nevar, bet viņai

esot sajūta, ka tā ir.

B.Petere sacīja, ka iebildumi ir arī pret dzīvnieku ķerēja Aivara Celitāna darbu. Esot iemesls domāt, ka uz patversmi apzināti aizvesti arī mājas kaķi. K.Duļbinska un pašvaldības policijas inspektors Dzintars Pakalns skaidroja, ka peļņas nolūkos ķērājs nevienu kaķi uz patversmi aizvest nevar – viņš pēc dzīvnieka brauc tad, ja policijā bijis iedzīvotāju zvans un tā devusi šādu uzdevumu. Dz.Pakalns skaidroja, ka pašvaldība ir atbildīga, lai klaiņojošie dzīvnieki iedzīvotājus netraucē. Daudzus tie arī netraucē, bet tikpat daudzi negrib, lai kāpņu telpā, pagrabā un pagalmā dzīvo bezsaimnieka kaķi. 2018. gadā policijā reģistrēti 355 zvani par šo tēmu, tas ir, aptuveni

viens zvans dienā. Dz.Pakalns parādīja, ka par katru noķerto dzīvnieku reģistrā ir informācija un fotogrāfija. Savukārt iedzīvotāju zvani fiksēti atsevišķā žurnālā.

B.Petere sacīja, ka biedrība ir gatava sadarboties, organizējot programmu *Noķer – sterilizē – atlaid*, kāda esot citos novados, un iesaistīties pārrunās. Pašvaldības vides speciāliste Dace Jansone teica, ka Liepājas pieredzi līdzīgā programmā jau iepazīsusi un izpētīs arī citu pašvaldību darbību. Iespējams, tādu praksi var atjaunot arī Kuldīgā. Pirmdien domē profesionāļu un interesentu sarunā piedalīsies arī biedrības pārstāves.

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

Kam skaistākais noformējums

Šonedēļ apbalvoti pašvaldības konkursam *Ziemassvētki Kuldīgas novadā* pieteikto veikalu, kafējnicu un citu uzņēmumu, arī sabiedrisko ēku un privātmāju saimnieki.

Kopumā tika pieteikti 39 objekti. Īpaša komisija tos vērtēja piecās kategorijās: skatlogi; ēku fasādes un priekšpagalmi; viensētas un privātmājas ciematos; oriģinālākais dekors; ar rokām veidoti rotājumi.

SKATLOGI

Uzvarētājs – veikals *Vejmars* Kuldīgā.

Atzinība – Kuldīgas veikaliem *Trend*, *Burvu ota*, *Pindzele*, *SIA PC Konsultants*, Kabiles pagasta pārvaldei par tautas nama *Sencis* logu noformējumu.

ĒKU FASĀDES UN PRIEKŠPAGALMI

Uzvarētājs – solāriju studija *Vanella* Kuldīgā.

Speciālbaldas par kopdarbību – Ziedu ielas pāra numuru namu (no 10. līdz 22. nr.) iedzīvotājiem par to, ka īpašumi gaumīgi izgaismoti un izrotāti, radot prieku garāmgājējiem un netālā bērnu dārza audzēkņiem; Rumbas pagasta Ventas ciema *Ventnieku* iemītniekiem par centieniem izrotāt koplietošanas telpas.

Atzinība – *SIA MKM mežs* un *SIA Amazone* Padūrē, Vārmes un Snēpeles pagasta pārvaldei, veikalam *Vārpiņa 2* Vārmē, Līgas Valģes ārsta praksei, veikalam *Dārziņš*, Ilzei Prātiņai Krasta ielā 18, Dzintrai un Žanim Herciem Pētera ielā 8, Ionašku ģimenei Pīlādžu ielā 10, Dzidrai Saliņai Mucenieku ielā 10, Jurim Princim par izgaismoto balkonu *Cerībās–23* Kabilē.

VIENSĒTAS UN PRIVĀTMĀJAS CIEMATOS

Uzvarētājs – Īvandes *Druvas* un Romanovu ģimene.

Atzinība – Rukutu ģimenei no *Imantām* Padūrē, Jānim Mangužam no *Vidiņiem* un Kudrovsku ģimenei no *Krimām* Īvandē, Mateviču ģimenei no *Pakalniem* un Gatim Moldovānam no *Liepiņām* Ēdolē, Jurim Nespļakam no *Cerībām* un Zanei Braslauskai no *Laimdotām* Vārmē, Mārim Lankovskim no *Jaunpēdzniekiem* un Ervīnam Vīksnam no *Segliņiem* Kabilē.

ORIGINĀLĀKAIS DEKORS

Uzvarētāji – Vārmes skolēni un pedagogi par pašdarinātiem dekoriem.

Speciālbalsa par kopdarbību – Rumbas pagasta brīvā laika centra *Bukaiši* darbiniekiem un apmeklētājiem.

Atzinība – kafējnicai *The Marmalade* Kuldīgā.

AR ROKĀM VEIDOTI DEKORI

Uzvarētāji – Turlavas pamatskola, veikals *Time* Kuldīgā.

Atzinība – pirmsskolas izglītības iestādei *Ābelīte*, Kuldīgas Centra vidusskolai, Turlavas un Rendas pagasta pārvaldei.

Inguna Spuleniece

Kā atrast darbiniekus Eiropā

12. februārī 10.00 Pilsētas laukumā 4a Nodarbinātības valsts aģentūras (NVA) Kuldīgas filiāle rīko semināru darba devējiem par atbalstu, darbiniekus meklējot Eiropas valstīs. Par to stāstīs NVA konsultants Andris Segliņš. Informācija pa tālr. 29338350.

Izstādi atklās Satversmes tiesas priekšsēdētāja

Pirmdien, 11. februārī, 13.00 Kuldīgas bibliotēkā tiks atklāta ceļojošā skolēnu zīmējumu un domrakstu izstāde *Mana Satversme un ar priekšlasījumu viesosies Satversmes tiesas priekšsēdētāja Ineta Ziemele*. Konkurss izsludināts 2017. gada rudenī par godu Latvijas simtgadei un Satversmes pieņemšanas 96. gadadienai. 6. klašu skolēni tika aicināti iesūtīt zīmējumus par tēmu *Mana Satversme*, 9. un 12. klašu audzēkņi – domrakstus par tēmu *Mana Latvija un Satversme*. Pēc tam tapa izstāde un buklets, kurā publicēti desmit aizraujoši domraksti un 53 koši zīmējumi. Kuldīga ir šīs izstādes pēdējā pieturvietā.

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Soda, jo nelieto drošības jostu

13 administratīvo pārkāpumu protokoli pagājušonedēļ Kuldīgas novadā uzrakstīti par drošības jostas nelietošanu transportlīdzekļos.

Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes pārstāve Madara Šeršņova informē, ka pastiprināti pievērsta uzmanību arī tam, vai tiek lietoti bērnu sēdekļi, bet Kuldīgas novadā un tuvākajā apkārtnē šādi pārkāpumi neesot konstatēti.

NUMURA CITĀTS

„Ar tagadējiem jau esam izēduši nevis septiņus pudus sāls, bet kādus 107. Fantastiska attieksme pret darbu!” par *Ventas* deļotājiem saka vadītāja Zita Serdante.

Vieniem vajag stāvvietas, citiem rotaļlaukumus

Vai to varēs īstenot? Tādas šaubas Kuldīgas iedzīvotāji izteica, iepazīstot daudzdzīvokļu māju pagalmu labiekārtošanas koncepciju tā sauktajā Kurzemītes mikrorajonā.

Domes būvvaldes vadītāja Jana Jākobsone pirms tikšanās vairākkārt uzsvēra, ka šī ir tikai koncepcija, kurā vēl var mainīt to, kas neapmierina: „Tās ir vadlīnijas – tā nav būvniecības iecere.”

SĀK AR KURZEMĪTES KVARTĀLU

Koncepcija izstrādāta kvartālam starp Dzintaru, Parka, Lapeģļu un Piltenes ielu. To veidojusi SIA Zala Landscape Architecture. Idejas iedzīvotājiem izskaidroja uzņēmuma vadītāja, ainavu arhitekta Linda Zaļā un ceļu inženieris Elmārs Daniševskis. Tajā ir priekšlikumi transporta plūsmai, stāvvietām, apgaismojumam, bērnu rotaļu, atpūtas, sporta un apstādījumu zonai, ņemot vērā tagadējo un plānoto arhitektonisko, funkcionālo un inženiertehniskās apgādes situāciju.

J.Jākobsone stāstīja, ka būvvaldē laika gaitā saņemti dažādi ieteikumi, kā daudzdzīvokļu namu pagalmos ierīkot autostāvvietas, celiņus un apgaismojumu, kā arī sakopt teritoriju: „Secinājām, ka vajadzīga vienota pieeja. Sākam ar Kurzemītes jeb Gaismas ielas

kvartālu, jo no tā iedzīvotājiem saņemts visvairāk ierosinājumu.”

JAUTĀ IEMĪTNIEKIEM

Pirms koncepcijas izstrādes L.Zaļā, kuras uzņēmums apsvēra iepirkumā, kvartālu apskatīja dabā. Oktobrī rādot vērojumu pašvaldības darbiniekiem un namu apsaimniekotājiem, viņa uzsvēra, ka pareizo veidu var rast tikai ciešā sadarbībā ar iedzīvotājiem, turklāt uzklusot visas vecuma grupas. Anketas tika iemestas visās pastkastītēs, tās varēja aizpildīt arī domes mājaslapā. Pašvaldība saņēma 123 papīra anketas un 80 elektroniskas. Pēc L.Zaļās domām, no 829 dzīvokļiem tā ir laba atdeve.

LABAS UN SLIKTAS LIETAS

Ainavu arhitekta atzina, ka anketas parādījušas sāpīgākās problēmas un vietas, kurās vislielākais jūklis. Visasāk kvartāla iedzīvotāji izjūt stāvvietu trūkumu un iespēju tur nokļūt operatīvajam transportam. Jaunas stāvvietas var iekārtot pie vairāku ēku brandmūra, lai nebūtu pretī logiem. Pie tā var arī stiprināt basketbola grozus un

Gaismas ielas 7. nama vecākā Anita Koliņa (stāv) nav mierā, ka daudzstāvu namiem varēs piebraukt tikai no vienas puses. Viņas mājā kāpņu telpas vaļējās durvis esot pretējā pusē, otrā puse tiekot slēgta, lai bērni neskraida cauri. Uz to no zāles atskanēja replika, ka var ierīkot durvju kodu un skraidīšana beigsies.

Kurzemītes kvartāls

- 10,5 ha.
- Mājās ir 829 dzīvokļi, kuros dzīvo vairāk nekā 1000 iemītnieku.
- Pašlaik ir 340 autostāvvietas, koncepcijā atrastas 600 vietas.
- Koncepcija drīzumā būs apskatāma mājaslapā www.kuldiga.lv, bet uz papīra – domē Baznīcas ielā 1. Iedzīvotāju viedoklis tiks gaidīts mēnesi pēc ieviešanas internetā. Informācija būs arī pie namu apsaimniekotājiem.

Kuldīdznieks Valērijs Marins domes arhitekta Janai Jākobsonei un ainavu arhitekta Lindai Zaļajai norāda, ka Kurzemītes apkaimē reljefs jau sen izjaukts, tādēļ dabiski atbrīvoties no lietusūdens nebūs iespējams.

REKLĀMA

DĀRZA GRIEZNES FISKARS

798 ~~12,68~~

-37%

FISKARS

KRĀSOJAMĀS TAPETES VINYL C-155

€/m **049** ~~0,99~~

-51%

ISTAIS BRĪDIS

PIRKT

PUTEKĻU SŪCĒJS KÄRCHER WD 3 SAUSAI UN SLAPJAI SŪKŠANAI

63⁹⁵ ~~€82,30~~

-22%

KÄRCHER

BINDO KRĀSĀM

-40%

ISTIE BŪVMATERIĀLI

AKCIJA SPĒKĀ: 07.02. – 17.02.2019.

trenažierus pusaudžiem. Pēc anketām varot spriest, ka pusaudži ir vislielākais ļaunums – visu laužot. L.Zaļā minēja, ka tas var būt tādēļ, ka nav, ar ko nodarboties.

Par labo arhitekta atzina netālās priedītes – mikrorajona zaļo rotu – un upīti jeb grāvi pie Lapeģļu ielas. Viņu priecē arī palielās zaļās platības starp mājām un dārziņi pie logiem, kas norāda uz iemītnieku vēlmi darboties. Satraukusi vides nepieciešamība. L.Zaļā uzsvēra: lai gan invalīdu ar kustību traucējumiem esot maz, arī ar bērnu ratiņiem kāpņutelpās nevar iebraukt. Savu laiku nokalpojuši labiekārtojuma elementi, pa pusei demontēti novecojušie un bīstamie rotaļu laukumu elementi. Atkritumu konteineru vai nu ir par maz, vai tie tiek iztukšoti pārāk reti.

L.Zaļā piedāvā dažādus veidus, kā paplašināt ietves un brauktuves; tādus apstādījumus un pagalma segumu, kas novada lietusūdeni; zaļās atpūtas zonas, kurās iedzīvotāji var paši stādīt kaut vai smaržīgus garšaugus un sēt saknes. Pēc anketām varot spriest, ka apstādījumus grib tikai daļa un tikai daži būtu gatavi tos kopt stundu mēnesī. Tādēļ L.Zaļā ieteica

ar puķudobēm neaizrauties, labāk izvēlēties nelielus ziedošus kokus un krūmus, kas nenoēno logus.

Viņa atzina, ka pēc koncepcijas nedaudz mainās apsaimniekošanas platība, bet aicināja rotaļu laukumu pie vienas mājas neuzskatīt tikai par tai piederošu. Viss darīts tā, lai objekti visā kvartālā ir izvietoti vienmērīgi.

JĀNODROŠINA PIEKĻUVE

Arī iedzīvotāji izteica savu viedokli. Daudzus uztrauca tas, ka piebraukšana pie mājām paredzēta tikai no vienas puses – tas apgrūtināšot operatīvo dienestu darbu. Koncepcijas veidotāji teic, ka šie dienesti savas prasības jau izteikuši.

Iespējamais sakņu dārziņus izkašņāšot un apčurāšot kaķi un suņi, bet spēļu laukumi pie mājām tikai traucēšot mieru – bērni kliegšot, skriešot un ar bumbām sitīšot logus. Takas priedītēs piemēslošot bezatbildīgu saimnieku suņi. L.Zaļā teica, ka suņiem paredzēti arī speciāli laukumi, bet klātesošie bija pārliecināti, ka tos neviens neizmantos. Koku paredzēts pārāk daudz, bet gan tagad, gan koncepcijā trūkstot laternu. Būvzinženieris Valērijs Marins

rosināja visus uzlabojumus sākot ar *Kuldīgas komunālo pakalpojumu, Kuldīgas ūdens, Kuldīgas siltumtīklu* un līdzīgu uzņēmumu plāniem, lai tikko izveidotais netiktu pārrakts. Arhitekts Viktors Bērziņš kolēģu darbu atzina par labu, bet piebilda, ka transporta organizācija nedarbosies līdz brīdim, kamēr par stāvēšanu neatļautās vietās nebūs stingru noteikumu. Viņš arī uzsvēra, ka nedrīkst likvidēt taisno taku cauri priedītēm, jo pa to daudz dodas uz darbu uzņēmumā *Sīga RM*. Arī pārējās iemītās taciņas būtu saglabājamas, jo tās norāda plūsmu uz skolām, bērnu dārziem un darbu.

PAR KĀDU NAUDU?

Izskanēja jautājums, kas par visu maksās. Domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfrīdsons skaidroja, ka apgaismojumu, rotaļu laukumus un iebrauktuves no ielām pašvaldība apņemas finansēt. Vēl atbalstu varēs dabūt pagalmu konkursā. Viņš gan piebilda, ka dome savu daļu darīs tur, kur arī iedzīvotāji apņemsies kaut ko labiekārtot.

Inguna Spuleniece
Lāsmas Reimanes foto

RADOŠĀ Kuldīga

Jauna un talantīga

Roberta Riežniece:
„Viss, ko daru, saistīts ar mākslu.”

2. lpp.

Cilvēki. Procesi.

Par Eiropas naudu Līvijas Rezevska muzejā ierīkota apkure, mainīta grīda un logs.

3. lpp.

Mode

Emirātu iespaidi Jolantas Ozollapas tērpos.

4. lpp.

Studenti skolotājas pilsētā

Koncertā Kuldīgā vokālā pedagoģe, novadniece Aira Rūrāne iepazīstina ar saviem Mūzikas akadēmijas studentiem, tostarp solisti Elinu Olsenu. Vidū koncertmeistare Veronika Rinkule.

Ar ārijām no saulainās Itālijas, ar franču, latviešu un krievu klasiķu skaņdarbiem pirmdienas vakarā Kuldīgas mūzikas skolā klausītājus priecēja Latvijas Mūzikas akadēmijas vokālās katedras docente Aira Rūrāne un viņas studenti.

„No puteņainās Rīgas traucāmieš šurp, lai jūs sasildītu,” teica pedagoģe un Latvijas Nacionālās operas soliste. „Ir jau satumsis, tāpēc lai mūzikā vairojas gaisma un šī skola mirdz!” A.Rūrāne turpina tradīciju studentiem rādīt savu dzimto pilsētu un mūzikas skolu, no kuras pati reiz sākusi vokālo karjeru. Pirms gada šeit uzstājās audzēknes Eļina Olsena un Kristīna Bistriha. Šoreiz viņām pievienojās Tatjana Freze, Laura Grušina, Diāna Bistere, Šino Jamasaki, Valters Gleške, Kristiāns Krievāns un Mārtiņš Kanters

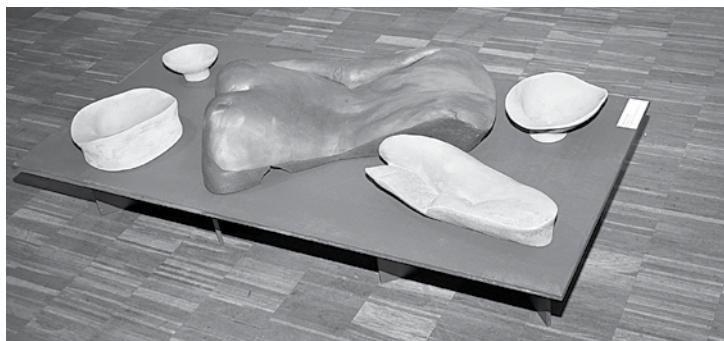
(līdz šim Ruskis). Koncertmeistare – Veronika Rinkule. Skanēja Oļģerta Grāvīša, Jāņa Mediņa, Antonio Vivaldi, Aleksandro Skarlatti, Džakomo Pučīni, Pētera Čaikovska, Emīla Dārziņa un citu komponistu dziesmas. Klausītājiem bija interesanti dzirdēt ne tikai jaunus dziedātājus, bet arī pedagoģes stāstījumu, kā katrs sācis gaitas klasiskajā mūzikā; vairākiem bijušas citas profesijas: vēsturē, mākslā, restaurācijā, bankā u.c. jomās.

Latvijas dziedātāji izvēlējušies ārzemju autoru skaņdar-

bus, bet japāniete Š.Jamasaki dziedāja latviešu dziesmas. Pēc kora *Ave sol* koncerta Japānā viņa atbraukusi uz Latviju, lai apgūtu kordiriģēšanu, ko viņas zemē nemācot. Vienlaikus kļuvusi par vokālās katedras studentu.

A.Rūrāne atzina: „No repertuāra, ko mācāmieš, katrs izvēlējās, ko dziedāt šeit. Ir gandarījums, bet arī satraukums – vieglāk nodziedāt pašai nekā dzīvot līdzīgu audzēkņiem.”

Daina Tāfelberga
Lāsma Reimanes foto

Topošajai keramiķei Martai Prēdelei vislabāk patīk izpausties lielos darbos, bet izstādē viņa rāda ķermeņa ainavu servīzi – gan skulpturālu, gan praktisku objektu.

AR LAIKMETĪGU PIEEJU

SIMTGADES SVINĪBAS ATKLĀTAS

Izstāde *Māls un pavediens* ir tikai trešais keramikas un tekstilmākslas nodaļas kopdarbs, lai gan šim nozarēm ir visdziļākās saknes, spriež Mākslas nama izstāžu kurators Uldis Pētersons. Kuldīga izraudzīta pirmajai izstādei no daudzām akadēmijas simtgadē. „Pieļauju, ka vidējais mākslas cienītājs, dzirdot vārdu salikumu *keramika* un *tekstils*, vēl aizvien asociatīvi domā par māla svečturiem, podiem un austām segām. Nē, šis nodaļas iet līdzī laikam,

un ir bauda darbus redzēt tik laikmetīgus.”

KĀ MĀKSLAI, TĀ IKDIENAI

Tekstilmākslas katedras vadītāja Ieva Krūmiņa: „Gan tekstilā, gan keramikā varam strādāt tāpat kā pirms 5000 gadiem. Varam arī pieslēgt citu domāšanu, ieprogrammēt digitālās stelles un citus instrumentus, lai tie izpilda mūsu ideju. Bet pilnīgi nemainīga ir mākslinieku elastība un radošums. Esam gatavi strādāt gan mākslai, gan tam, lai mūsu darinā-

Līdz 24. februārim Kuldīgas Mākslas namā var izpētīt, kā Latvijas Mākslas akadēmijas studenti un pasniedzēji redz jaunākās māla un tekstila iespējas.

jumus var uzvilkt mugurā. Tāpat ir keramikā: var radīt skulptūras, bet var arī krūzes un šķīvjus.” Arī keramikas katedras vadītājs Dainis Lesiņš pārliecināts, ka izstādē ir svaigas dvesmas: „Studenti bija atsaucīgi un mobilizējās tieši šim pasākumam. Zināju, ka uz viņiem var paļauties, bet izstādē redzu, ka ir labāk, nekā varēju vēlēties.”

DARBS AR FORMU UN RITMU

„Keramikas materiāls ļauj izpausties plaši. Māls ir gan smags, gan harmoniski sabalansējošs. Mani

saista forma un vēlme strādāt ar rokām,” atzīst keramikas nodaļas 4. kursa studente Marta Prēdele, viena no izstādes iekārtotājām. „Pat nenojautu, cik plašas iespējas paver visi keramikas materiāli. Rīgas dizaina un mākslas vidusskolā apguvu tēlniecību, arī tur strādāju ar formu, bet keramika ļauj iet dizainā, radīt arī funkcionālas lietas.” Martai patīk darboties arī pedagoģijā: „Kā māksliniecei man ir savas idejas, bet apzinos, ka radošie projekti nekad nevar būt maizes darbs. Keramikā ļauj izpausties, piemēram, arī mākslas

terapijā.” Pēdējos gados Marta pēta ķermeņa aprises, saskatot tajās dabas reljefu: „Tās pašas līnijas un ritmu, ko meža ielokā vai kalna aprisē, spēju ieraudzīt cilvēka ķermenī. Ar keramikas palīdzību to varu ielikt telpiskā objektā.”

Marta atzīst, ka izstādi iekārtot neesot bijis viegli, bet noticis brīnums – katram darbam atradusies īstā vieta, turklāt tekstilijas labi papildina keramiku un otrādi.

Inguna Spuleniece
Lāsma Reimanes foto

JAUNA UN TALANTĪGA

„Viss, ko daru, saistīts ar mākslu”

„Man māksla ir prieks, bet gribu, lai tā iepriecina arī citus,” saka kuldīdzniece Roberta Riežniece. Liepājas Universitātē viņa apguvusi gleznošanu, kompozīciju, keramiku, fotomācību un citus priekšmetus, Rīgā strādā interjera preču salonā, brīvajā laikā glezno un sapņo par savu mākslinieces darbnīcu.

INTERESE KOPŠ BĒRNĪBAS

„Kad biju pavisam maza, mammai un tētim patika zīmēt. Viņi uz sienām zīmēja *multeņu* vai grāmatu varoņus. Arī man patika zīmēt, un mamma mani pieteica Kuldīgas mākslas skolā.” Roberta beigusi tagadējo V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolu. „Zināju, ka studēšu mākslu, jo nekas cits neinteresēja. Liepājas Universitātē iestājos programmā *Interjera dizains*, pēc tam turpat – mākslas maģistros. Tolaik strādāju Kuldīgas kafejnīcā *Pagrabiņš*, un paveicās, ka vadītājs bija ļoti saprotošs. Augstskolu absolvēju 2016. gadā.”

CILVĒKI AR EMOCIJĀM

R.Riežniece stāsta par gleznām, ko ikdienā glezno: „Jau bērnībā man patika gleznot to, ko gribu. Arī augstskolā nepatika uzstādījumi, jo tie ierobežo. Pēdējā gadā maģistros pasniedzējs Aldis Kļaviņš ļāva izpausties un gleznot to, kas patīk. Manas gleznas ir popārta un abstraktajā stilā. Patīk gleznot cilvēkus ar īpašām emo-

Viena no Robertas gleznām.

cijām. Studiju laikā strādāju ar akvareli, tagad – ar akrila krāsām. Gleznoju diezgan bieži, darbus dāvinu un interjera salonā, kurā strādāju, gribētu sarīkot izstādi. Savas gleznas jau esmu tur rādījusi. Gleznoju arī portretus pēc pasūtījuma, bet tas ir grūtāk, jo sevi jāpiespiež. Man svarīgi, lai cilvēki uztver to, ko darbā esmu ielikusi pati.”

TUR, KUR JŪTAS LABI

„Jau sen gribēju pārcelties uz Rīgu, bet tiku uzņemta augstskolā Liepājā. Pēc universitātes saņemmos un riskēju. Sākumā strādāju drausmīgā darbā un dzīvoju tādā dzīvoklī, kurā ir kaķis, no kā man ir alerģija,” atceras R.Riežniece. Tagad viņa angļu interjera preču salonā *Laura Ashley* sniedz padomus par telpu iekārtojumu.

Kuldīdzniece Roberta Riežniece saka, ka viens no viņas iespaidīgākajiem mākslas darbiem bijis bakalaura diplomdarbs, kurā vanna pārveidota par dīvanu.

Roberta arī pārveido dažādus interjera priekšmetus: „Man patīk lietās atrast vēl kaut ko. Bakalaura diplomdarbā uztaisīju jaunu priekšmetu – vannu pārtaisīju par dīvanu.” Ar to viņa piedalījies Rīgas starptautiskajā dizaina izstādē *Design Isle* Ķīpsalā.

„Nākotnē gribētu savu darbnīcu, savu stūrīti, jo pašlaik viesistaba aizkrāmēta ar gleznām, bet visam savs laiks. Šķiet, ka

māksliniekam nav viegli kaut ko nopelnīt. Tomēr gribētu strādāt tajā jomā, kurā zinu, ka esmu laba, un tā ir gleznošana,” pārliecināta ir Roberta.

KO SĀK, TAS AIZRAUJ

„Brīvajā laikā eju uz fitnesa un sporta klubu. Kad sāku kaut ko darīt, tas aizrauj. Patīk arī paceļot – ir skaisti redzēt jaunas vietas un smelties iespaidus, iepazīt citu

valstu kultūru. Vēl taisu aksesuārus, piemēram, brošas. Esmu apguvusi arī datorprogrammu *Adobe Illustrator*, veidoju logotipus un vizītkartes. Šķiet, ka viss, ko daru, kaut nedaudz saistīts ar mākslu.”

Par dzimto vietu R.Riežniece saka: „Kuldīga ir ļoti skaista, un es mīlu šo vietu, bet atgriezties pagaidām netaisos. Man tur ir pārāk klusi.”

Lāsma Reimane

Tēlnieces izstāžu zālē pārvērtības

„Esam gatavi uzņemt māksliniekus un mākslas cienītājus,” saka tēlnieces Līvijas Rezevskas muzeja vadītāja Antoņina Valeiņa. Kultūras biedrība *Līvija* par 34,5 tūkstošiem eiro telpas siltinājusi un modernizējusi.

Tēlnieces Līvijas Rezevskas muzeja ēka.

Līvijas Rezevskas muzeja otrā stāva zālē nomainīts logs.

IEĢŪST JAUNU ELPU

Programmas *LEADER* projektā iegādāta datortehnika – skārienjutīgs ekrāns, jaudīgs dators un nepieciešamās programmas, lai L.Rezevskas mantojumu, informāciju par mākslinieces dzīvi un daiļradi, kā arī biedrības rīkotos pasākumus varētu digitalizēt un rādīt publikai. Nomainīts izstāžu zāles jumts, izstāžu zālē ierīkota apkure, kas jau sen bija vajadzīga. Nomainīts grīdas segums un otrā stāva zāles logs. Izstāžu zāles vadītāja Antoņina Valeiņa atzīst, ka projekta īstenošana prasījusi daudz enerģijas, tāpēc viņas lielākā atzinība arhitektam Aldim

Orniņam, kurš bijis projekta autoruzraugs, bet tehniskais uzraugs bijis Vitālijs Svenčs. Lai labāk varētu eksponēt mākslas darbus, uzlabots apgaismojums. Pirmais pasākums, kas izstāžu zālē bija pēc modernizācijas, bija veltīts L.Rezevskas mātes brālim – Latvijas brīvvalsts pirmajam Kuldīgas pilsētas mēram Andžam Paulam.

PAT NO ARHANGELSKAS

A.Valeiņa gandarīta, ka aicinājumam šeit rīkot izstādes mākslinieki atsauca labprāt. 1. maijā tiks atklāta Kuldīgas mākslinieka Laura Mīlbreta gleznu izstāde. Šogad viesosies arī gleznotāja

Alise Mediņa, arī Muzikantu ģimene: gleznotāja un tēlniece Ieva, tēlnieks un Baldones mākslas skolas direktors Tālvāldis. Pērn nama saimniece iepazīsinies ar māksliniekiem no Arhangeļskas, kuri vēloties uz Latviju atbraukt plenērā. „Četri cilvēki, kuri bei-

guši Pēterburgas Mākslas akadēmiju, augustā ieradīsies uz piecām dienām un pēc plenēra rādīs savus darbus.”

Septembrī iecerēta gleznotāja Jāņa Jēkabsona darbu izstāde, pēc tam viesosies arhitekte Stella Muižniece, kura skaisti apglezno

porcelānu. Ir vēl citas iecerēs.

A.Valeiņa iecerējusi arī tikšanos bijušajiem trikotāžas fabrikas *Māra* darbiniekiem. Vasaras sākumā ražotnes vēsturei varētu būt veltīts pasākums Kuldīgas novada muzeja ciklā *Kā tur īsti bija*.

Iveta Grīniņa

No Vidzemes uz Kurzemi

Septiņi interesenti no Padures un Kuldīgas atsaukušies pagasta kultūras darbinieces Unas Mežiņas un bijušā Valmieras teātra aktiera Kārļa Neimaņa aicinājumam veidot amatieru kolektīvu.

Pagasta vadītāja Brigita Lange atzina, ka iepriekš centieni tādu izveidot nav bijuši veiksmīgi. Tagad esot cerība, ka tas izdosies profesionālam aktierim, kurš desmit gadus strādājis Valmieras drāmas teātrī un sešus gadus vadījis Rencēnu amatiereteātri, pazīstams arī kā Konrāds no TV seriāla *Viņas melo labāk*.

K.Neimanis jūlijā dažādu apsvērumu dēļ profesionālo skatuvī pametis, trīs mēnešus bijis Norvēģijā, bet laimi tur nav atradis. Apmeties Ventspilī pie vecmāmiņas, darbu atradis pie radiem, bet sapratis, ka arī tā nebūs īstā vieta. Uzzinājis, ka *Kurzemes radio* meklē darbiniekus, un kopš janvāra Kārlis tur ir ētera personība. Viņš piekritis arī kursabiedres, kuldīdznieces Ances Priedes piedāvājumam darboties Padurē.

PĀRMAIŅU LAIKS

„Šobrīd man nav sajūtas, ka va-

Lāsma Reimanes foto

Kārlis Neimanis: „Visi amatiereteātru režisori būtībā dara vienu – runā ar cilvēkiem par kultūru, dalās zināšanās. Spēlē tētis, mamma, brālis, māsa, un uz izrādi atnāk radi.”

rētu atgriezies štatā kādā valsts teātrī. Dzīvojam pārmaiņu laikā, bet vai cilvēki gatavi mainīties? Es gribētu sevi saukt par to, kurš ir gatavs, tikai jāsaprot, uz ko, un jāmēģina to realizēt. Bet ir arī pretspēks, kas uzskata, ka jāturpina tāpat, kā esam darījuši vienmēr.” K.Neimanis teātra vadības lauciņā akmeņus negribot sviest, jo tā reprezentē visu kolektīvu. „Biju arodbiedrības priekšsēdis. Mēģināju veidot dialogu starp vadību un darbiniekiem. Līdz tam varēju ieņemt pozu, ka va-

dība ir *garām*, bet iedziļinoties, redzēju, ka arī tai ir savi rīcības argumenti, un mēģināju kaut ko saprast. Tas jau ir pats kolektīvs, kas neko citu negrib, jo katras izmaiņas kaut ko maksā. Tas saucas: „Gribu ko mainīt, bet tā, lai man nekā nemainās.” Lai turpinātu izcīnīt cīņu, kas acīmredzot bija vajadzīga tikai man, aizgāju. Bez aizvainojuma. Kāpēc lai mans viedoklis būtu svarīgāks nekā pārējo? Ja pārējos viss apmierina, jāsaprot, ka es šai vietai nederu.” Sākumā Kārlis laimi meklējis

„Ir tāds santehniķis, kuram patīk caurules, kuram nedaudz jāpalīdz ar padomu, un tāds, kuram ir izglītība, kurš zina likumsakarības. Bet abi ierīko caurules, un pa abām ūdens tecēs. Tā ir arī profesionāliem un amatieriem teātri.”

Norvēģijā, kur jau bērībā pavadījis piecus gadus: „Tas visu laiku bija plāns B, ja kaut kas aiziet greizi. Ar ģimeni dzīvojām ciematā cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Vecāki šādu ciematu izveidojuši Valmierā. Izmantoju plānu B un devos uz ciematu Norvēģijā. Pēc četriem mēnešiem biju sakārtojis putru galvā, distancējies un sapratis, ka jābrauc atpakaļ.”

DARĪS KOPĀ

K.Neimanis zina, ka Kultūras akadēmijā nostāja pret amatiermākslu ir diezgan augstprātīga, bet atzīst, ka jāredz konteksts. „Augstprātīgi cilvēki pārsvarā ir tie, kuri nevis iedziļinās, bet runā kategorijās. Sešus gadus ar amatieriem strādāju Rencēnos. No profesionāla es prasīšu, lai viņš zina, bet amatierī vairāk ieguldīšu savu darbu, lai paskaidrotu: ja kaut kas nesanāk, darīsim kopā. Pati darbība, manuprāt, dziži neatšķiras. Ja es esmu godīgs un arī cilvēki man pretī, viss veidojas daudz vienkāršāk un interesantāk nekā repertuāra teātrī. Man svarīgi redzēt, ko katrs spēj, nevis likt, lai taisa špagatu, kaut fizioloģiski tas nav iespējams. Jāpanāk iespāids, lai izskatās, ka cilvēks to spēj.” Ar Rencēnu amatiereteātri pirmo

viņš iestudējis pasaku lugu *Sprīdītis*. „Man bija padsmīt dāmu, divi puīši un viens kungs gados. Iestudējām arī Vinniju Pūku – tas bija sirds darbs, kurā varēju izmantot dzīvnieku etīdes, kas atslēdz smadzenes. Mēmā kino stilistikā iestudējām Bidstrupa karikatūras – ar klavierēm un bez teksta. Bet pēdējais iestudējums bija *Indrāni*.” Tagad Rencēnu teātri vada kursabiedrs, bijušais ēdolnieks Ingus Kniploks. „Viņš ir vienkāršs un sirsnīgs cilvēks. Man tas bija svarīgi,” piebilst Kārlis.

RAISĪT TALANTUS

Padurē K.Neimanis sola skatīties, kāds būs kolektīvs un ko tam var piedāvāt. Mērķi ir tālejoši: „Šeit ir ļoti skaista daba, klēts. Ja viss notiks, kā runājam, iespējami vairāki soļi. Viens ir izveidot amatiereteātri un uzvest izrādes, bet otrs – lai pagastā, pilsētā ir cilvēki, kuri trenēti publiski runāt un ir radoši.”

Kārlis citiem režisoriem sevi par konkurentu neuzskata. „Ja nu vienīgi cīņā par *Zelta bizi*,” viņš smejas. „Mēs taču darām vienu darbu – mudinām cilvēkus divus vakarus nedēļā darīt kaut ko ārpus rutīnas, ļaut uzelpot, lai ir spēks ikdienai.”

Inguna Spuleniece

Jubilejas tērpos – Emirātu spožme

„Domāju, ka jaunā ziemas kolekcija būs klasiska: melna, balta, pelēka. Taču vīrs mani aizveda atpūsties uz Emirātiem, un viss apgriezās otrādi – iznāca spoža un krāsaina. Dažas idejas uzskicēju tuksnesī,” smeļ Kuldīgas tērpu māksliniece JOLANTA OZOLLAPA, kas gada nogalē savā salonā Rīgā nosvinējusi 25 darba gadu jubileju.

Jolantas Ozollapas apģērba zīmols.

GRIBAS, LAI IR GREZNI

„Tādu bagātību nevarēju iedomāties!” tā par Apvienotajos Arābu Emirātos redzēto saka modes dizainere, kura iedvesmojusies no arhitektūras, zeltlietu tirgus, strūklaku šova utt. Dažās nedēļās tapuši ap 30 krāšņu tērpu: kleitas, blūzes, vestes, mēteļi.

J.Ozollapas radošajā biogrāfijā bijuši dažādi posmi: vispirms darbs ar audumu, tad ilgstoši ar ādu, tad apģērbos ienāca smalkas kažokādas, samts, zīds, mežģīnes, un nu tiek kombinēts viss. Taču allaž raksturīgi ir smalki pērļu un citi izšuvumi, aplikācijas un pat gleznojumi. Jolanta neslēpj, ka viņu saista greznais baroka un rokoko laikmets.

ĪSTENĪBA PĀRSNIEDZ SAPNUS

Patiesībā kopš brīža, kad 13 gadus vecā meitene Rojas piejūras ciemā Ģīpkā uzšūva pirmo kleitu, pagājis vēl ilgāks laiks, bet 25 gadi izklausās labi, pasmaida dizainere.

Kurzemnieks bijis liecinieks, kā J.Ozollapa vispirms iekārtoja salonu Kuldīgā, tad ar ādas tērpu kolekciju *Labi jūtos savā ādā* pirmoreiz sevi parādīja galvaspilsētas galerijā *Putti*, vēlāk citviet, līdz pirms pieciem gadiem atvēra salonu Stabu ielā. Pamazām klientu lokā ienākušas smalkās sabiedrības dāmas: uzņēmējas, arhitektes, ārstes, gleznošanas biedrenes un citas. Jolanta darinājusi daudzus Valsts prezidenta kundzes Ivetas Vējones tērpus, un tie izpelnījušies atzinību. Vēsturei paliks arī zīda diegiem izšūts džinsa mētelis un cepure –

to iegādājies Latvijas Vēstures un kuģniecības muzejs, kas krāj Latvijas slavenību tērpus.

Vai varēja paredzēt, ka pacietīgais darbs, sevi nesaudzējot, aizvedīs tiktāl, ka viņas vārds tiks minēts starp redzamākajiem modes māksliniekiem? „Kad biju maza, tiešām sapņoju, ka man būs daudz skaistu tērpu. Jau skolas laikā sapratu, kas būšu. Bet, ka nonākšu tik tālu... Nē, vienkārši gribēju cilvēkus skaisti apģērbt un tā pasauli padarīt skaistāku.”

NO MĀKSLAS NEVAR AIZIET

„Tagad fantazēju un gribu radīt pilnīgi jaunu stilu. Tiecās vairāk attīstīt ziedu izšūšanu dažādā tehnikā,” atklāj tērpu māksliniece. Ikdienā viņas uzticamā palīdzē ir šuvēja, kādreizējā kuldīdzniece Dace Pigeveica. Smalkajos izšuvumos joprojām palīdz mamma, mašīnizšūšanā – vīrs Oļegs. „Tā to ģimeni esmu iesaistījusi,” smeļas Jolanta. Tas attiecas arī uz dēliem: Ringolda aizraušānās bija šūt džinsa bikses (pašlaik viņš Amsterdamā apgūst pavārmākslu, bet pie šūšanas cer atgriezties), un jaunākais dēls Niks Londonā studē modes menedžmentu.

J.Ozollapa nolēmusi mazliet vairāk laika veltīt sev: „Mācos naktīs mazāk strādāt un izgulēties vismaz septiņas stundas.” Tomēr sapnis nokļūt modes skatē Amerikā vai citur kopā ar pasaules slavenībām nav nolikts malā: „To visu Dievs tur, augšā, kārtu. Un no darba neaiziešu vismaz līdz 80 gadiem, ja kāds būs tik traks, ka pie manis vēl šūs! No savas mākslas jau nevar aiziet.”

KLIENTU VĒRTĒJUMĀ

IVETA VĒJONE, Valsts prezidenta kundze: – Jolantu iepazīnu jau sen, un draudzību turpinām. Svinīgajos pasākumos man ir latviešu dizaineru tērpi, un daudzi ir Jolantas darināti. Par to liels paldies! Piemēram, Dānijas karaliskajā vizītē bija viņas izšūts sidrabots tērps un melns mētelis. Arī es esmu pārsteigta, kur viņa rod idejas. Tās nāk pēkšņi un tik daudz! Un darba spars ir apbrīnojams. Jolantai ir arī citi talanti: gleznošanā, kulinārijā, dārkopībā.

KARĪNA RAČKO, *Saplēsto mežģīņu* un citu romānu rakstniece: – Jolantas tērpus nēsāju gan es pati, gan mana mamma. Katrs ir unikāls, rūpīgi izstrādāts mākslas darbs, kas ļauj justies sievišķīgi un eleganti. Visvairāk sajūsmina smalkie, sarežģītie izšuvumi un variācijas ar manu mīļāko audumu – mežģīnēm.

INĀRA ROZENTALE un DZINTRA OZOLIŅA, Kuldīgas mediķes: – Tāds domas lidojums ar Emirātu iespaidiem – to spēj tikai Jolanta! Putnu aplikācijas uz vestēm ir fantastiskas. Tērpos patīk gan asimetrija, gan elegance. Izdomāts katrs sikums. Interesanta, daudzveidīga kolekcija. Un, ja kaut kas tiek šūts konkrētam cilvēkam, tam ir vienreizīgums – otru tādu nesastapsi.

RAIMONDS UNGURS, restorānu īpašnieks Rīgā: – Žaketes vai uzvalkus neviens cits tā neuzšūj. Es tikai pasaku – elegantāk vai vienkāršāk – un uzticos: „Izpaudies!” Kad sieva nāk mērit tērpu, es atnāku līdzī, un Jolanta jau izdomājusi.

JOLANTA VIŠKINTE, J.Ozollapas tērpu pirmā modele, uztura speciāliste, Ēdoles pils īpašnieka dzīvesbiedre: – Jolanta ir kā enerģijas bumba: smaidīga, pozitīva, nekad neieslīgs negācijās. Tāds pievelkošais cilvēks. Var ienākt viņas buduārā, tikt uzklauts un justies īpašs. Viņa saprot otra noskaņojumu un vajadzības, tāpēc tērpi atbilst katra cilvēka raksturam. Jolantas meistarība pa šiem gadiem augusi, un, kaut arī modes tendences mainās, viņas darbus vienmēr var atpazīt.

Radošais kvartāls:

katrs solis kā pirmais

„Izveidot tādu augstskolas filiāli, kuras studiju saturu veido un mācībās piedalās vairāku valstu partneri, ir ļoti sarežģīti. Latvijā tas ir kaut kas pilnīgi jauns,” saka radošā klastera *Adatu fabrika* jeb Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA) filiāles projekta vadītāja Ilze Supe.

„Latvija šādā projektā vēl nav bijusi galvenā partnere. Arī Izglītības ministrijai tas ir kas jauns. Katrs solītis tiek sperts pirmo reizi.” Kuldīgas mākslinieku rezidence kopā ar novada domi un LMA veido mākslas un radošo klasteri. Tā mājvieta būs vecās slimnīcas ķirurģijas korpuss Kalpaka ielā 4, kura būvprojektu radījis arhitektes Zaigas Gaiļes birojs. Galvenais studiju virziens būs pakalpojumu dizains. Tā ir metode, kā stratēģiskas inovācijas ievieši jebkurā uzņēmumā, iestādē, organizācijā. I.Supe piebilst, ka neatsveramu ieguldījumu programmas izveidē devušas pakalpojumu dizaina vasaras skolas: „Uzņēmumi ir gatavi mums dot savu vidi kā izmēģinājumu platformu.”

NOTIEK PĀRBŪVES KONKURSS

Kuldīgas attīstības aģentūras projektu vadītāja Madara Dravniece informē, ka notiek iepirkums, kurā plānots Kalpaka ielā 2 un 4 pārbūvēt ēkas, tostarp restaurēt fasādi, un labiekārtot apkārtni Liepājas ielā 39. Piedāvājumu termiņš ir 12. februāris. „Esam norādījuši aptuveno līgumcenu – 2,47 miljonus eiro. Būvfirmu interese par šo objektu ir liela, uzdoti daudzi jautājumi. Nevar

paredzēt, vai ar to viss beigsies, bet ļoti ceram, ka iepirkums izdosies un jau šosezon varētu sākt būvniecību,” saka M.Dravniece.

Nesen sāks telpu remonts iecerētajai Kuldīgas adatu fabrikas vēstures ekspozīcijai, kas atradīsies tornī Liepājas ielā 37. To dara Vecpiebalgas uzņēmums *Warss+*, būvuzraudzību nodrošina Padures *Struņķkrogs*, autoruzraudzību – projekta autoru birojs *Ozola&Bula*. Fasādes restaurācija sāksies atbilstošos laika apstākļos. Savukārt ekspozīcijas autors ir Rīgas uzņēmums *Expo Alliance*. Ēku pārbūve daļēji finansēta no Eiropas Savienības struktūrfonda *INTERREG* Igaunijas – Latvijas sadarbības programmas *Industriālā mantojuma atdzīvināšana tūrisma attīstībai*.

APVIENOSIES PIECAS AUGSTSKOLAS

Top inovatīva studiju programma pakalpojumu dizainā. Galvenie satura virzieni būs sociālās zinības, dizains, business un tehnoloģijas. Partneres ir nu jau piecas augstskolas: LMA, Tartu Universitāte, Stokholmas Ekonomiskā augstskola, Ķelnes Tehniskā universitāte un Tallinas Mākslas akadēmija. Pēdējai augstskolai ir tāda mācību programma kā interaktīvais dizains, un šādos sadarbības projektos tai ir pieredze. I.Supe: „Tallinā ir arī tādi speciālisti, kuri strādā starptautiskos pakalpojuma dizaina uzņēmumos, un tieši viņi iekļauti mūsu darba grupā. Tāpēc saturiski kļūstam aizvien spēcīgāki.

Februāra vidū visas skolas tiksies Ķelnē, lai vienotos par satura galīgo variantu. Iecerēts, ka pirmie studiju mēneši varētu notikt Ķelnē:

ievads par pakalpojumu dizainu, tajā lietotie instrumenti, piemēram, sociālo zinātņu pētījumu metodes vai informācijas tehnoloģiju rīki. Pārējās studijas – Latvijā. Katrai skolai būtu sava satura daļa. Gan Stokholmas ekonomiskās augstskolas, gan Tartu universitātes pasniedzēji brauktu uz Kuldīgu, un pamata mācību vieta būtu šeit. Līdz šim viss apspriests e-pastā un telefoniski. Ķelnē visas puses beidzot klātienē pateiks savu gala jāvārdu.”

SASPRINGTS GRAFIKS

„Pēc tam darba grafiks būs sapspringts. Līdz gada beigām programmām vajadzētu būt licencētām. Diploma izdevējas būs Latvija un Igaunija. Mums vēl nav pieredzes, kā licencēt šādas kopīgas programmas. Pieteikumus vajadzētu iesniegt jūnijā, un šim procesam esam paredzējuši pus-

gadu, jo programma ir sarežģīta un partneru daudz. Līdz marta beigām jābūt gataviem kursu aprakstiem, jāzina potenciālie pasniedzēji. Katra valsts izstrādā savu kursu aprakstus. Mēs kā vadošie partneri to apkopojam un gatavojam pārējos dokumentus. Piemēram, vajadzīgs pētījums par absolventu nodarbinātības perspektīvu. Ir vēl virkne nosacījumu, piemēram, kursu apraksti jāvērtē neatkarīgiem ekspertiem. Kopā ar Stokholmas ekonomisko augstskolu izstrādājam iespējamo budžetu un meklējam finansējuma avotus: tā būtu maksa par studijām, joprojām var pieteikties programmai *Erasmus Mundus* utt.”

Filiālē tiks piedāvāta visām augstskolām kopīga maģistrantūras programma ar vienotu diplomu. Mācības Kuldīgā būs angļu valodā.

Iveta Grīniņa

Iedvesmas avots – Latvijas daba

Kuldīdznieka Kārļa Dazarta pasteļa ainavu ierosmes avots ir vislielākā māksliniece – daba. Viņa darbi šobrīd skatāmi Kuldīgas novada muzejā. Tā ir pirmā personalizētā pilsētā, taču pagastu bibliotēkās viņa gleznas redzētas ļoti daudz, un arī tēlotājmākslas studijas *Kuldīgas paletē* izstādēs allaž ir pa kādam darbam. „Manas bildes ir Norvēģijā, Anglijā, Dānijā un daudz kur citur,” saka autors.

Nepilna gada vecumā Kārlis ar vecākiem izsūtīts uz Sibīriju, kur nodzīvojis 21 gadu. Turienes ainavas palikušas spilgtā atmiņā, taču krāsās uz papīra gulst Latvijas lauki, pļavas, birzis un arī Kuldīgas ielu skati. Gandrīz visos darbos ir ūdeņi: upes, ezeri, dīķīši. Tās esot atskaņas no izsūtījuma laika: „Ja nebūtu nokļuvuši pie Jeņisejas, diezin vai būtu vispār izdzīvojuši. Šīs upes krasti bija pasakaini skaisti.”

K.Dazarts glezno tad, kad sakrājušies iespaidi un idejas: „Parasti stimulē ir konkrēti tēli vai

Kārlis Dazarts zīmēšanu un gleznošanu apguvis pašmācībā un arī Kuldīgas paletē pie Viļņa Rasas.

Lāsmas Reimanes foto

ainavas, reizēm pat internetā vai televizorā. Tad divas trīs nedēļas intensīvi strādāju, pēc tam pāris mēnešu ir miers.” Pārējā laikā vienmēr līdzī fotoaparāts, kurā tiek fiksēti acij tikamākie kadri. Tie kļūst par pamatu nākamajiem zīmējumiem. „Esmu bijis ekskursijās pa Karēliju, Ukrainu un Sanktpēterburgu, bet arī Lat-

viju esmu apceļojis, un iespaidi nonāk gleznās. Sibīrijas skati man ir melnbaltajās fotogrāfijās, bet, paskatoties attēlus internetā, ainavām pamazām piemeklēju krāsas.” Arī izstādē ir glezna no bērniības vietas pie Jeņisejas, aiz kuras slejas Sajāna kalni.

Kārlim ir talants arī muzicēt. Viņa tēvs Latvijas brīvvalsts lai-

kā spēlētis militārā orķestrī, bet arī Kārlis pats bijis muzikants: „Sibīrijā bija lielas saimniecības, kurās notika balles. Es spēlēju bājanu, ermoņikas, ģitāru, balalaiku, mandolīnu, domru – visu, ko vajadzēja. Biju ģimenes apgādnieks. 1958. gadā mūs palaida vaļā, māte atbrauca uz Latviju, bet es paliku tur, jo par elektrīki bija jāatstrādā

divi obligātie gadi. Kad atgriezies Latvijā, pēc dažiem mēnešiem mani paņēma Padomju armijā, kur braucu kā ātrās palīdzības šoferis. Bija daudz brīva laika, un sāku zīmēt – aiz garlaicības. Sāku ar portretiem – valstsvīrus, zinātniekus zīmēju. Virsnieki pamanīja, ka man ir ķēriens, aizsūtīja darbus uz Maskavu, kur mani uzņēma Tautas mākslas akadēmijā, tad atsūtīja visādus uzdevumus, kas bija jāizdara. Bet mācīties tur, protams, nebija nekādu iespēju. Tikai pašmācībā visu esmu apguvis.”

Atgriezies Latvijā, Kārlis dzīvojis Vilgālē, pēc tam Kuldīgā. „Tad jau bija jāstrādā, bet laikam zīmēšana mani vilka. No portretiem pārgāju uz ainavām. Uz *Kuldīgas paletē* uzaicināja studijas vadītājs Vilnis Rasa. Sākumā zīmēju ar zīmuli, pēc tam izmēģināju akvareli, bet tagad darbi top ar pasteli, jo tas ir lētāks. Rāmjus taisu pats. Pēc izstādēm skatītāji reizēm atstāj tik sirsniņas atsauksmes, ka asaras saskrien acīs.”

Iveta Grīniņa

Būt par *Ventu*

Kuldīga ir slavēta ar divām Ventām: lielāko Kurzemes upi, kurai pieder Eiropā platākais ūdenskritums, un Tautas deju ansambli (TDA) *Venta*, kas 55 gadus plūcis laurus tuvumā un tālumā. Nule nodejotā jubilejas koncerta nosaukums bija *Būt par „Ventu”*. Ko tas īsti nozīmē?

STRAUME BIJA APSĪKUSI

Vairāk nekā pusgadsimta laikā *Ventai* vadītāji mainījušies dažādu iemeslu dēļ. Zita Serdante ar to ir kopā, kā pati saka, ilgtermiņā. Vispirms pati tajā dejojusi, tad aizgājusi uz Rīgas kultūras darbinieku tehnikumu. Atgriezoties Kuldīgā, izveidojusi vairākas grupas bērnu deju kolektīvā *Stariņš – Ventas* jauno audzi. Likumsakarīgi, ka, aizejot vadītājam Igoram Irbem, kurš pēc profesijas ir mediķis, grožus pārņēma diplomētā deju skolotāja Zita. Tas bijis 1999. gadā, un toreiz *Venta* esot bijusi tā kā apsīkusi.

Zita centās ansambli reanimēt, paņemot audzēkņus, kuri no *Stariņa* jau bija izauguši. Tie atveda draugus, lielākoties no Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību skolas. Tā no 8.–9. klašu skolēniem radās atjaunotā *Venta*. Vecuma ziņā kaut kas cits, jo iepriekš sastāvā bija vidusskolu jau beigušie. „Domāju, ka tas tikai uz laiku, – es tomēr esmu bērnu deju kolektīva vadītāja. Bet gadi strauji gāja uz priekšu. Viena *Stariņa* paaudze izauga un gandrīz automātiski nokļuva *Ventā*. Kad pati dejoj, vecuma amplitūda bija plašāka: no 9. klases līdz 30 gadiem. Kādreiz jaunatne tik ļoti neplūda uz Rīgu. Tagad aizbrauc mācīties vai strādāt, bet tikai pēc trīsdesmit sāk atgriezties un tad iet dejojot *Bandavā*.”

UZ VIENA VIĻŅA

Vadītāja sapņo, ka aizplūšana beigsies un *Ventā* viņa atkal varēs strādāt ar paaudzi no 16 līdz 26 gadiem. „Varbūt līdz pensijai sapnis īstenosies,” smeļ optimistiskā pedagoģe. Lai arī pašreiz pamatsastāvs ir padsmītgadīgie, vadītāja par desmit puišiem un 13 meitenēm ir sajūsmināta: „Esmu tieša, prasīga, ar humora izjūtu, bet paasa vārdos. Ar tagadējiem jau esam izēduši nevis septiņus pudus sāls, bet kādus 107. Tāda fantastiska attieksme pret darbu. Neapraktāmi, ko viņi var izdarīt! Ņem pretī visu, un es arī mēģinu dot. Citi skolotāji prasa, kur es Kuldīgā tādus džekus esmu izrāvusi. Bērni nepiedzimst vienlīdz talantīgi visās jomās. Uz kultūras namu atnāk tie, kuri neiet sportot vai neaizraujas ar eksaktajām zinībām. Atnāk tāds vai citāds, es ar viņu strādāju tāpat kā ar pārējiem – veidoju labus dejojājus. Ir bijušas spēcīgas grupas, kas kļuvušas par laureātēm konkursos. Un tad atkal ir kāds tukšais brīdis. Galvenais ir dabūt uz viena viļņa. Ja tas izdodas, tad pēc smagajiem

Tautas deju ansambļa *Venta* pašreizējais pamatsastāvs esot fantastisks – citi skaudībā prasot, kur Kuldīgā izrauti tik vareni puiši.

Uz skatuves *Ventas* paaudze, kas izcīnīja Tautas deju ansambļa nosaukumu: Laimdota Stirāne, Biruta Krastiņa, Vija Foglele, Velta Circene, Velta Grīnberga, Valda Zūne, Andris Fogelis un Aivars Aišpurs.

mēģinājumiem eju mājās, no prieka uz vienas kājas lēkdama.”

JAUNIE VAR DAUDZ

Jau dažus gadus *Ventas* repertuāru un izpildījumu palīdz pilnveidot asistentes, kuras strādā katra savā žanrā. Ance Bulava labi pārzina tautas dejas, Agate Hartmane – mūsdienu. Abas ir kuldīdznieces, izmācījušas par deju pedagoģēm un atgriezušās dzimtajā pilsētā.

„Kad Zita paaicināja, uzreiz piekritu, jo jau iepriekš bijām sadarbojušās,” tā Ance. „Man patīk ar šo sastāvu strādāt – ir diezgan paklausīgs. Sākumā bija grūtības,

līdz sapratu, kā viss notiek. Darba apjoms mums milzīgs. Redzot, ka jaunieši var to un pat vairāk, darbaprieks dubultojas.”

Agate: „Mani vairāk saista mūsdienu deja, tādēļ tās elementus iepludinu tautiskajā. Priecājos, ka ventinieki arī to pieņem, ka viņos ir dzirkstelīte un netiek zaudēta īpašā *Ventas* aura. Tīras latviešu dejas pastāv arvien mazāk, bet tas noteikti neapdraud Tautas deju ansambļa nosaukumu. Laiki mainās – arī horeogrāfijai jāiet līdzi, lai turpinātu interesi par tautisko deju.”

„Esam jau izēduši nevis septiņus pudus sāls, bet kādus 107.”

VIDĒJO UN SENIORU ATMIŅAS

„Spēlēju un vēroju, kā viņiem izdodas, kas jāpielabo. Skumjākais ir tad, kad, pabeiguši vidusskolu, viņi aiziet,” atzīst koncertmeistare Vija Seļava. Viņas laikā *Ventā* nomainījušās vairākas paaudzes un nu dejo agrāko sastāvu atvases.

Māris Sokolovskis sācis pamatskolas laikā 80. gados pie Andra Mālera. Bet pirms tam *Ventā* dejojis viņa tēvs, kādu brīdi arī mamma: „Visu bērniņu pavadīju *Ventas* ģērbtuvē, vēlāk nekas cits neatlika, kā nākt dejojot.” Dace Ūdriņa piebilst, ka A.Mālers pratis kolektīvu noturēt, vienlaikus juzdams, ka ar laiku aizies tie

Īsa biogrāfija

1963. gadā Ausma Dunaiska toreizējā Kuldīgas rajona patērētāju biedrības klubā aicina dejojotgribošus jauniešus.

Piecus gadus vēlāk kolektīvs pārceļas uz kultūras namu, kur pajucis dejojāju pulciņš.

1970. gadā tiek izcīnīts Tautas deju ansambļa nosaukums un vienlaikus konkursā plūkti LPSR labākā deju kolektīva lauri. Kolektīvā galvenokārt dejo strādājošā jaunatne.

1976. gadā mainās sastāvs, vadību pārņem Gunta Zepa un Andris Māleris, pēc tam – Maija Ozoliņa, kura pievēršas estrādes deju iestudējumiem. Izveidota arī studija, kurai vēl jānācās līdz iekļūšanai ansambli.

80. gadu beigās, kad *Ventu* vada Aivars Ozoliņš, dejojāji tiek pirmajā ārzemju braucienā – uz Poliju. Līdz tam krustām šķērsām bija izdejota PSRS.

1992. gadā par vadītāju kļūst repetitore Aija Palma, pēc viņas – Iģors Irbe.

1999. gadā *Ventas* grožus pārņem bērnu deju kolektīva *Stariņš* vadītāja Zita Serdante, ar viņas bijušajiem audzēkņiem ansambli ienāk jauna audze.

Pirmsākumos koncertmeistare bija klavierspēles pedagoģe Daiga Šmēdiņa, tagad jau ilgus gadus – Vija Seļava.

Pēdējā desmitgadē plūkti lauri konkursos, koncertuzvedumos sadarbībā ar prasmīgākajiem Latvijas, kā arī citu valstu horeogrāfiem.

Pašreizējā *Ventas* pamatsastāvā ir 8.–9. klašu audzēkņi un vidusskolēni.

Par repertuāru: *Venta* ātrā tempā apgūst obligātās dejas un tad meklē radošus izaičinājumus pēc pašu jauniešu izvēles. Tā radušies gan tradicionālie latviešu deju iestudējumi, gan laikmetīgās horeogrāfijas mākslas uzvedumi.

staltie zēni, kuri *Dzintarkrasta puišus* nodancojuši tā, ka skatītājiem elpa aizrāvusies. Tāpēc laikus kaldinājis jaunu audzi. Abi bijušie dejojāji uz mēģinājumiem braukuši no Rīgas, lai piedalītos jubilejas koncertā. „Man *Venta* bija dzīvesveids – bez tās nevarēju,” saka Dace. „Vēlāk pat aizgāju mācīties par deju kolektīva vadītāju.”

Daudzi agrākie dalībnieki joprojām dejo kādā vidējās paaudzes vai senioru kolektīvā. Vijas Zeidakas stāžs ir 25 gadi: „Kas deju iemīlējis, tas nevar no tās atteikties, kamēr vēl var raitu soli spert. Jau mazotnē, izdzirdot mūzikas skaņas, kājas pašas cilājās. Laime, ka diezgan ilgi varēju būt kopā tieši ar *Ventu*. Nebija jau tā nekāda izklaidē – vajadzēja nopietnu attieksmi. Gadījās arī kuriozi. Mālers prasīja, lai tērps būtu kārtībā. Viens puisis pārcentās un izmazgāja cilindru, kas pēc tam izskatījās kā Ķeņča cepure.”

Velta Grīnberga pārstāv 60. gadu paaudzi, kas izcīnījusi TDA goda nosaukumu: „Man svarīgi tas, ka bijām saliedēti kolektīvs. Stāvējām viens par otru. Braucām uz visiem Dziesmu un deju svētkiem, arī ekskursijās. Visiem bija mīlestība uz deju. Tā deva staltu stāju, bet mēģinājumi kaldināja disciplīnu.”

Daina Tāfelberga
Lāsma Reimanes foto

Labākais, kas pērn noticis

Ar radošu pieeju un atšķirīgām nominācijām šoreiz tika aizvadīti Kuldīgas novada kultūras darbinieku svētki.

Kuldīgas kultūras centrā (KKC) beidzot atpūsties atnākuši tie, kuri parasti svētkus rada citiem, uzsvēra domes priekšsēde Inga Bērziņa. Tādēļ kultūras ļaudīm viņa vēlēja brīvdienās atpūsties ar ģimeni, lai rastu spēkus rīkot vēl labākus pasākumus. „Un vēl – lai pēc gada mēs šeit vairs nevarētu pulcēties, jo kultūras centrā būs sācies remonts.”

Vakara vadīšana tika nodota Rīgas improvizatoru Anetes Bendikas, Jurija Djakonova un Mārtiņa Bitēna rokās. Pamišus Zigurda Tursa, Madaras Orolas un Krišjāņa Valtera muzikālajiem priekšnesumiem improvizatori publiku noveda līdz sirsnīgiem smiekliem un vētrainām ovācijām, piesakot kultūras pasākumus dažādās kategorijās. Visu papildināja Skrundas TV sižeti, kuros par pērnā gada notikumu novadā iztaujāti arī iedzīvotāji. Kuldīdznieki uzskaitīja Pilsētas svētkus, *Radio trio* uzstāšanos Vecgada vakarā, arī Hercoga Jēkaba tirgu u.c.

Tika nosaukti pasākumi kultūras nozares izvirzītajās kategorijās, kā arī apsveikti nozarē daudzus gadus strādājošie.

DARBA JUBILEJĀS SUMINĀTI

Vairāk foto www.kurzemnieks.lv.

Lāsmas Reimanes foto

Mūzikas skolā (attēlā)

Inguna Svāra – 40
Vaira Leite – 40
Maruta Grigale – 35
Māra Šlakorcina – 45

Kuldīgas kultūras centrā

Irina Ivanova – 25
Dace Priede – 30

Bibliotēkās

Inese Štorha Laidu pagasta Sermitē – 20
Aija Kadeģe Kuldīgas bibliotēkā – 30
Inese Rubīne Turlavas pagasta Ķīkuros – 40
Laima Ostele, Kuldīgas bibliotēkas vadītāja – 40

Mākslas skolā

Lauma Astra Grīnvalde – 20
Inga Pūce – 20
Ruta Lapsa – 20

Muzejā

Aira Bergholca – 25
Elita Pūrite – 30
Indra Orehova – 35

KATEGORIJAS

Saknes (kultūrvēsturiskā mantojuma kopšana)

- Atjaunotais Peniķu stabs Turlavas pagasta Ķoniņciemā. *Latvijas Banka* gatavojas izlaist kuršu Ķoniņiem veltītu kolekcijas monētu, *Latvijas Pasts* – pastmarku.
- Ēdoles bibliotēka, kas pērn nosvinēja 170. gadskārtu. Tā ir pirmā latviešu bibliotēka, ko atvēra jaunlatviešu kustības aizsācējs Krišjānis Valdemārs. Izvirzīta kā viena no 12, kas palīdzējusi izaukt Latvijai.
- Tēlnieces Līvijas Rezevskas izstāžu zāles rekonstrukcija (paveikusi Kuldīgas kultūras biedrība *Līvija*).

Eksperiments (pasākumi, kas izdevās pirmoreiz un, iespējams, turpināsies)

- Izzinoši radošs pikniks ģimenei 3E jeb *Eko-etno-eho*.
- Koncerts *Art-i-klasika* Laidu muižā. Pirmais pasākums ciklā *Stāsts un mūzika Kuldīgas novada muižās*.
- Kurzemes fotodienas, kas beidzās ar pirmo Kurzemes gada balvu fotogrāfijā un izstādēm.
- Kurzemes Mākslas un dzejas dienas, ko Kuldīga organizēja vienā gadā.

Pamanīts (spilgtākais notikums ārpus centra, kas izceļas ar misiju/izpildījumu)

- Pasākums *No jēriņa līdz teķim, no dzīpara līdz dekām* Snēpelē.
- Kultūras notikumi Padures muižā. Pērn bijuši 16: teātra un dejas izrādes, tematiskas balles, koncerti.
- Jautrā mašīntalka Padurē. Pērn izcēlās ar neparastu koncertu, kurā kokle skanēja kopā ar elektronisko mūziku – uzstājās Laima Jansone un DJ Monsta.
- Labdarības pasākumi pagastos: koncerts *Mazajai sirsnīgai* Ēdolē, *Enģeļi pār Latviju* Rendā, koncerts Ivandes baznīcā, *Torņu sasaukšanās* Vārmē.
- Vārmes bibliotēka. Pēdējos gados stabili un ievērojami palielinās reģistrēto apmeklētāju skaits – to ir par 20% vairāk nekā citās pagastu bibliotēkās ar līdzīgu iedzīvotāju skaitu. Bibliotēkas vadītāj Ivetā Okmanē organizē dažādas aktivitātes visu vecumu vārmēniekiem, nodibināts lasītāju klubs.

Dižpārdoklis

- (apmeklētākie pasākumi KC un izstāžu zālēs)
- Izstāde muzejā *Kuldīga un novads 100 gados*.
  - Mākslinieču Elinas Titānes un Sanitas Ābelītes izstāde, radošā darbnīca ar rakū krāsni vecajā rātsnamā.
  - Izstāde *12 sievietes* Mākslas namā.
  - Andreja Prigičeva izstāde *Lāči pipē zāli* mākslinieku rezidencē.
  - Latviešu opermūzikas koncerts KC.
  - Guntara Rača un grupas *Saldās seas* koncerts KC.
  - Filmas *Nameja gredzens* un *Homo Novus* Kuldīgas kinozālē.

Izaugsme (notikumi, kas nostiprina vērtības vai iegūst jaunu kvalitāti)

- 10. Starptautiskais Kārļa Davidova čellistu konkurss. Dalībnieku rekordskaits, četri koncerti plašai auditorijai.
- 3. Starptautiskais festivāls *Teātris ir visur Kuldīgā*.
- Restaurācijas centrs jaunās telpās.
- KC *Karameles* iegūst 3. vietu Latvijas vokālo ansambļu konkursā, bet no konkursa *Šauļu kantāte* Lietuvā atgriezās ar uzvaru.

Gada saviļņojums

- Neatkarības deklarācijas pasludināšanas jeb Baltā galdauta svētki 4. maijā.
- Dziesmu un deju svētki.
- Festivāls *Dzīres Kuldīgā*.
- 18. novembra svinības novadā.

Inguna Spuleniece

MANS KULTŪRAS NOTIKUMS

Kopā ar ģimeni – teātri

Lāsma Veigelte, Turlavas pamatskolas direktore

Par Liepājas teātra jauno izrādi *Polianna* varu teikt, ka tā pieaugušajiem liek aizdomāties. Uz izrādēm neiznāk doties bieži, tāpēc katra ir mazie svētki. Īpaši mīļš ir Liepājas teātris. Šoreiz uz *Poliannu* devos kopā ar vīru un trim bērniem no deviņiem līdz 16 gadiem. Savā ziņā tā bija avantūra, jo izvēlēties

izrādi tik atšķirīgi skatītāju auditorijai nav viegli. Bet ne es, ne līdzbraucēji nebija vīlušies. Režisors Dž.Dž. Džilindžers izrādi veidojis pēc amerikāņu rakstnieces E.H. Porterē tāda paša nosaukuma romāna motīviem. Tā vēsta par 11 gadus vecu meiteni, kura pēc vecāku zaudēšanas ierodas diezgan depresīvā pilsētiņā un cenšas gan krustmātei Pollijai, gan citiem iedzīvotājiem parādīt, ka pasaule ir brīnišķīga vieta, kurā dzīvot, ja vien paši spējam par to priecāties. Galvenās lomas tēlotāja Elizabete Marija Brante ir brīnišķīga aktrise. Un komponista Kārļa Lāča sacerētā priekā dziesma ir tik lipīga,

ka izrādes beigās jau gribas to dziedāt Poliannai līdzi.

Lai arī programma vēsta, ka izrāde domāta bērniem, tā ļoti daudz lika domāt arī mums – vecākiem. Vai mūsu bērni pratīs iepriecināt citus, kad redzēs, ka tie noskumuši? Vēl ilgi pēc izrādes bija, ko pārrunāt un arī pārdomāt katram vienatnē. Īpašas izjūtas radīja tas, ka šī bija pirmizrāde, un gan aktieriem, gan skatītājiem tā vienmēr ir svētki.

Tagad zinu, ka uz izrādi *Polianna* vēlēšos aizvest arī Turlavas skolēnus. Pateicoties programmai *Latvijas skolas soma* tas ir iespējams.

DIZAINA VĀRDNĪCA

Visi ceļi ved

jeb ceļu dizaina neskartās teritorijas

Ieva Rupenheite, īpaši Kurzemniekam

Dodoties no Jūrkalnes puses uz Kuldīgu, vienmēr jā-mēro cilpu cilpām izvītais Jūrkalnes–Alsungas ceļš un nereti iešaujas prātā: „Diez kas to tik jautru iemērijis?” Pirms divdesmit gadiem minētais gabals vēl bija godīgs grants ceļš un izsistās bedres egļu meža ēnās pat neļāva draiskos līkumus pamanīt.

Senatnē, kad ceļu būvniecība, kā arī citas globālās norises bija Dieva rokā, ar to, protams, nodarbojās augstākā vara. Taču reizumis gadījās arī tā, ka tika pieaicināti nozaru speciālisti, piemēram, toreiz, „kad Dievs jau bijis radījis kokus, zverus, putnus, zivis, bet Daugavas vēl nav bijis. Un zvēri, putni, savā vaļā dzīvodami, jau sākuši ķildoties. Dievam tas nav patīcis, tādēļ sasaucis visus zverus, putnus un zivis pie darba, licis rakt Daugavu. Sanākuši arī visi. Un zaķis ar lapsu veiklākām kājām tūlīņ mērojuši upei ceļu: zaķis lēcis pa priekšu, lapsa atkal pa zaķa pēdām ar kuplo asti ievilkusi robežas”. Tātad – zaķis. Visticamāk, arī ceļu no Kuldīgas līdz Zemītei (P121) būs iecilpojis garausis. Un varbūt tieši tāpēc tas ir viens no skaistākajiem mūsdienu ceļiem, kur gan ainavas, gan brauktuves kvalitāte atrodas līdzsvarā.

Kuldīgai tiešām ir paveicies, jo no visām pusēm to aplido ceļi, arī ceļš Kuldīga–Saldus ir daiļš, jo var iegriezties lavandu laukos, ieraudzīt baznīcu torņus u.c. harmoniskus labumus. Kādreiz arī pa Ventu līdz Kuldīgai un atpakaļ bijusi visai dzīva satiksme. Piemēram, 20. gs. 20.–30. gados „tvaikoņu satiksme ar Kuldīgu uztur motorkuģis *Piltene*. No Kuldīgas lejup uz Ventpili transportē plankas un citus kokmateriālus, bet no Ventpils uz Kuldīgu dažādas preces, kas pienākušas no Rīgas un Liepājas. No Ventpils *Piltene* atiet pirmdienās, trešdienās un piektdienās, no Kuldīgas – otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Pasažiera biļete no Ventpils līdz Kuldīgai maksā I klasē Ls 2,50, II klasē Ls 2. Kantoris nāk pretī ekskursantiem, atvieglodams viņiem braukšanas tarifu”.

Lūk, kāds labs kantoris! Tomēr izrādās, ka tie nav vis zaķi vai pūkpīles, kas plāno ceļus un to veidolu. Pārsvarā tie ir arhitekti, kuri tajā specializējušies. Piemēram, minēto ceļu P121 rekonstruēja a/s *A.C.B.* sadarbībā ar *SIA Tilts*, kuru smuko darbu sarakstā ir arī Saulkrastu apvedceļš. Tomēr, lai kā arī jēdziens *dizains* mūsdienās nebūtu izpleties un paplašinājies no vienkārša preču dizaina līdz komunikāciju un sabiedriskās transporta jomas dizainam, vārdkopa *ceļu dizains* vēl nav īsti iegājusi aprītē. J.Solovjova (dizaina domātāja, lektore un publikāciju autore) rakstā par K.Barona ielas būvniecības peripetijām Rīgā interneta žurnālam *Satori* tieši min: „Ja (...) rekonstrukcijas darbu plānošanā tiktu lietota dizaina domāšana, vispirms tiktu domāts par lietotāju. Tiktu izpētītas viņa vajadzības un viņa dienas plāns no automašīnas lietošanas biežuma līdz maršruta gājienam uz veikalu pēc piena. Balstoties uz izpēti, tiktu radīts rīcības plāns, kas rekonstrukciju dalītu secīgās iterācijās, izvairoties no haotiskiem un lietotājam traucējošiem lēmumiem. Izstrādātais rīcības plāns tiktu testēts darbībā un koriģēts, mainot sastāvdaļu secību, biežumu, daudzumu, bet neļaujot sabrukt sistēmai kā veselumam.”

Dizains ir zināms ekvivalents veselumam, kuru var radīt, bet var arī iznīcināt. Mūsdienu ceļu būvei un rekonstrukcijai labākajās izpausmēs, lai arī bez dizaina virsvadības, tomēr piemīt spēja saglabāt pirmatnīgās zaķa cilpas, tātad – veselumu.

DARI PATSI!

Marmorēt: ātri, vienkārši, skaisti

Kā marmorēt koka, stikla, papīra, vaska un citus izstrādājumus, rāda Kuldīgas veikala *Pindzele* īpašniece Antra Dilāne.

Tā ir ļoti vienkārša tehnika, kā lietām piešķirt māksliniecisku izskatu un palielināt to vērtību, ja arī pašam īpašu iemaņu nav.

1. Marmorēt var jebkuru gludu priekšmetu, ko drīkst likt ūdenī. Vajadzīgi vismaz divi marmorēšanas krāsu toņi un trauks ar ūdeni, kurā priekšmetu var iemērcēt. Ja toņu būs vairāk, priekšmets būs košāks. Melnā krāsa ļabi izceļ pārējās, tādēļ no tās nevajag baidīties. Gumijas vajadzīgas, priekšmetu mērcot ūdenī ar krāsu.

2. Pamišus pa pilienam vai diviem ūdenī pilina vienu krāsu pēc otras, līdz uz virsmas izveidojas plēvīte.

4. Priekšmetu iemērc krāsas plēvītē, ātri ņem ārā un liek žāvēties. Ja grib marmorēt nākamo lietu, tad pirms jaunas pilināšanas ūdenī palikusī krāsa obligāti jāizņem ārā.

3. Ar zobu bakstāmo, īlenu vai adatu plēvītē zīmē rakstus, krāsas sajauc.

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

APSKATS

Avangards laikmetu griežos

Katriona Luīze Rožlapa,
mākslas zinātniece

„Kas ir mūsu laika avangards jeb vai vēl kas spēs pārsteigt mūsdienu cilvēku?” – prātā bieži pazīboši jautājumi.

Meklējot ko sirdij trīsēt liekošu, izdodas sastapt vēsturisko avangardu, kas liecina par citu laikmetu, kad uztapināt ko pārsteidzoši savdabīgu un sociāli nozīmīgu, atstājot pamatīgu nospiedumu, bija krietni vieglāk. Tomēr arī tagad paveikt brīnumus nav neiespējami.

LNB UN LATVIJAS LAIKMETĪGĀS MĀKSLAS CENTRS

Latvijas Laikmetīgās mākslas centrs Latvijas Nacionālās bibliotēkas 4. stāva izstāžu sektorā izvērsis starpdisciplināru mākslas projekta atzaru – *Asja Lācis. Avangarda inženiere*. Līdz marta nogalei apskatāmā izstāde vēsta par svarīgu personību – režisori, aktrisi, teorētiķi, pedagogi un visāda formāta avangardisku radošo dižgaru, kas iedvesmojis daudzus sava laika līdzgaitniekus. *Asjas Lācis* dzīvesstāstā un darbos izstāde atklāj gadsimta lielākās mākslas un notikumu metropoles, veidojot plašāku skatu uz starpkaru perioda kultūras pasauli un pārmaiņām ikdienā, kuras radīja Otrais pasaules karš.

MĀKSLAS MUZEJS RĪGAS BIRŽA

„*Boriss Lurje un NO!art*” – pirmajā mirklī, iespējams, neko neizsaka, tomēr līdztekus rada ieinteresētību. Izstāde, aplūkojama vien līdz 10. martam un pauž spilgtu mākslas kustību, kas uzliesmoja 50. gados Amerikā un ietiecās arī pēcāk. Avangardiskās izpausmes nostājās pret mākslas komercializāciju. Bijušais rīdzinieks Boriss Lurje (tas mūsu acīs piešķir papildu šarmu) ar savu mākslu bija viens no kustības iniciatoriem un spilgtākajiem pārstāvjiem.

Izstāde aizrauj jau ar pirmo brīdi. Provokatīvie skati rada

savdabīgas izjūtas, bet mākslas intensitāte ievēl un liek domāt par to laiku. Par sešdesmitajiem, kad visa pasaule kūsāja jaunās kustībās no jaunām iedvesmām, protestā kļūdot pret pastāvošo iekārtu, līdztekus runājot par pagātnes pārestībām. Tā ir ļoti piesātināta mākslas vide, kurā katrs darbs pauž nozīmīgu vēstījumu. Izstādes kopējais raksturs ir tik emocionāli piesātināts un idejiski nostrādāts, ka tā patiesi liek aizdomāties. Liek jautāt, vai mūsdienās ar mākslu var radīt tādas skaļus sacelšanās viļņus, kādi satricināja pasauli vairāk kā pirms 50 gadiem.

RĪGAS MĀKSLAS TELPA

Līdz 17. martam Vecrīgas sirdī iemājojusī pazemes galerija izvērsusi visgrandiozāko stikla mākslas projektu, kāds līdz šim Latvijā redzēts. Tā ir Ernesta Vītiņa izstāde *Stikla labirintā*. To veido labirints, kurā ieslēptas mākslinieka radītas skulptūras, kas katra pauž citu radošās darbības atzaru. Izstāde visnotaļ ir viena no spēcīgākajām un pārsteidzošākajām, kāda pēdējos gados redzēta. Ne vien apjoms, bet arī mākslinieka izkoptā stikla krāvuma tehnika un augstvērtīguums izpildījumā liek apbrīnāties, apjūkot, kad pirmajā mirklī nonākam labirinta priekšā. Stikla kā materiāla īpašības ļauj skatītājam gan redzēt cauri, gan maldīties, ieraugot sevi atspulgos, pilnībā nojaucot telpas robežas un radot absolūti iluzoras izjūtas.

NOTIKUMU KALENDĀRS

(līdz nākamajam pielikumam)

KULDĪGĀ

Kuldīgas Mākslas namā

Līdz 24.II Latvijas Mākslas akadēmijas keramikas un tekstilmākslas studentu un pasniedzēju darbu izstāde *Māls un pavediens*.

16.III–7.IV ISSP meistarklases izstāde.

12.IV–19.V Valda Līcīša 80 gadu jubilejas izstāde.

Kuldīgas novada muzejā

8.III 18.00 salonvakars ar aktrisi un mūziķi Karīnu Tatarinovu. Līdz 24.II Kārļa Dazarta izstāde *Kuldīgas un Latvijas ainavas pasteli*.

Līdz 7.IV izstāde *Vienoti dziesmā, dejā un sirdī*, veltījums Dziesmu un deju svētkiem.

6.–31.III filmas *Nameja gredzens* tērpu un rekvizītu izstāde.

5.IV–6.V Latvijas Mākslas akadēmijas zīmēšanas katedras pasniedzēju darbu izstāde.

12.IV–22.IX Kuldīgas maketa un heraldikas izstāde.

Kuldīgas kultūras centrā

2.III 18.00 deju kolektīvu koncerts.

15.III 19.00 ekoloģiskās mūzikas grupa *Ducele*.

LIEPĀJĀ

Lielajā dzintarā: 17.II 16.00 mūzikls *Kā es braucu Ziemeļmeitas lūkoties*. 9.–16.III 27. Liepājas starptautiskais zvaigžņu festivāls. 22.III 19.00 *Prime Orchestra* simfošovs *Pasaules hiti*. 30.III 19.00 Zanes Dombrovskas un Ralfa Eilanda multfilmu mūzikas programma *Sapinušies troļļos un vēl*. 6.IV 15.00, 19.00 Igo jubilejas koncerts. **Latviešu biedrības namā** 23.II 18.00 grupas *Ducele* koncerts.

Olimpiskajā centrā: 21.II 19.00 plastiskās komēdijas klauņu teātris *Mimiriči*. 23.II 15.00 mūzikas un dejas izrāde *Māsa Kerija*. 17.III 14.00 multimedāla izrāde *Multizauri*. 24.III 15.00 grupas *Baritoni* koncerts. 7.IV 19.00 Jāņa Lūsēna 60. jubilejas koncerts. **Teātrī** 9.III 18.00 pirmizrāde ilūziju drāmā *Ģērbējs*.

Muzejā līdz 17.III Jaņa Rozentāla darbi no Kurzemes kolekcijas.

VENTSPILĪ

16., 17.II Starptautiskais masku festivāls. **Jūras vērtos:** 18.II 19.00 *Maskavas virtuozu* kamerģitāras koncerts. 23.II 18.00 Latvijas augstskolu jauniešu deju kolektīvu koncerts. 5.III 19.00 Latvijas Nacionālā teātra izrāde *Ciruliši*. 10.III 16.00 Ivo Fomina jubilejas koncerts. 26.III 19.00 Jaunā Rīgas teātra izrāde *Apmānītā*. 29.III 20.00 hiphoperu Ozola, anša, Viņas un Edavārdu koncerts *Republikas tūre*. 31.III 17.00 LNOB operas izrāde *Dons Paskvāle*. 6.IV 19.00 grupas *The Sound Poets* koncerts *Trīs*. 9.IV 13.00 Latvijas Leļļu teātra izrāde *Emīls un Berlīnes zēni*. 10.IV 19.00 Dailes teātra izrāde *Baltā vārna melnā krāsā*.

Kultūras centrā: 16.II 21.00 balle ar grupu *Galaktika*. 24.II 16.00 senioru ballē – sieviešu koris *Venda*, ansamblis *Mundus*, grupa *Nakts nektārs*.

TALSOS

Tautas namā: 2.III 16.00 fotokluba *Talsi* 20. jubilejas izstāde *Retrospekcija*. 8.III 19.00 Dzintara Čičas un Kaspara Antesa koncerts *Draugi uz mūžu*. 15.III 19.00 iluzionista Edžus priekšnesums *Arī tu to spēj*. **Muzejā** līdz 24.III izstāde *Dzīvība kokā*. 21.II 17.30 filma *Atzinības krusts – ceļš uz Latviju*, tikšanās ar autoru, ekstrēmo ceļotāju Bruno Šulcu.

SALDŪ

Mūzikas un mākslas skolā: 17.II 19.00 ģitārista Mārča Auziņa koncerts *Aizrautība*. 20.II 18.30 zīmējumu teātra izrāde *Milība*. 22.II 18.00 E.Grīga kamerģitāras koncerts *Troļļu zemes skaņas burvis*. 17.III 16.00 Pētera Vaska fonda koncerts ar pianisti Agnesi Egliņu un solisti Eviju Martinsoni. **Sporta kompleksā** 13.IV izstāde *Ražots Kurzemē*.

Dzejo par to, ko mīl

Savu dzeju par latviešu tautas garu Alsungas bibliotēkā lasīja sabiedriskais un politiskais darbinieks Arvīds Ulme, kurš pa dzejolim uzrakstot ik dienu.

Agrākais Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Saeimas deputāts stāstīja par savu dzīves gaitu un sabiedrisko aktivitāti, jo tikai kontekstā ar to esot uztverami viņa literārie darbi. Uz pasākumu diemžēl bija ieradušies vien pāris cilvēku.

„LATVIJU LATVIEŠIEM!”

Viens no pirmajiem notikumiem, kas saistīti ar dzejoļu rakstīšanu, bijis tad, kad viņš Gaujienas bērnu mācītājs 5. klasē. Aizbraucis mājās, un, kā tā laika skolniekam pieklājās, ap kaklu bijis kaklauts. Vecākie brāļi sacījuši, lai to lupatu noņem, un stāstījuši par politiku, par to, kas Latvijā notiek, bet par ko skolā nestāsta. Atgriezies bērnu mācītājs, A. Ulme uzrakstījis dzejoli *Latviju latviešiem!* un par to aizvests uz mazgadīgo noziedznieku koloniju, izprašāts, kur tādās domas radušās. Brāļus neesot nodevis, jo sapratis, ka būs nepatīkšanas, bet dumpinieka gars un vēlme pasauli veidot labāku vairs neesot zudis.

Padomju laikā viņa dzeja publicēta izdevumos *Padomju Jaunatne*, *Zvaigzne* un *Karogs*. A. Ulme bijis Radošās jaunatnes kluba prezidents, rīkojis baznīcu glābšanas talkas. Joprojām vada

„Dzeja netiek šķirotā politiskajā vai nepolitiskajā. Tā ir mīlestība, jo apdzejojām to, ko mīlam. Iemīlēt Latviju nav grūti, tikai jāatver sevi tās garam,” saka dzejnieks un sabiedriskais darbinieks Arvīds Ulme.

paša dibināto Vides aizsardzības klubu, kas bijis viens no Atmosdas kustības spēkiem. „Cilvēkos bija bailes, tādēļ svarīgi bija atmodināt tautas garu – lai sabiedrība iemīl Latviju. Nevis Latvijas PSR, bet Latviju.”

„PASAKAS NAV NEKĀDAS PASAKAS”

A. Ulmem esot tuva arī folklorā, jo tajā ietverta informācija, kāds

ir cilvēka galvenais uzdevums. Drīzumā klajā nāks viņa grāmata *Ieskats latviešu tautas teiku un pasaku simbolikā*. „Izdots neliels darba variants, bet drīz būs papildinātais. Galvenais, kāpēc šāda grāmata vajadzīga, ir tas, ka skrejošajā laikā cilvēki aizmirst domāt par garīgiem jautājumiem,” uzsver autors. „Es gribu no zinātnes viedokļa atgādināt, ka pasakas nav nekādas pasakas, bet dzīves

mācība. Grāmatas sākumā jautāju, kā radās latviešu valoda, lai liktu aizdomāties, aizķertu aiz dvēseles.

Ja vairāk par to domā, rodas impulss uz valodu paskatīties no garīgā plāna. Valoda ir dzīves struktūra. Tā iedota no garīgās pasaules jeb no tā, ko saucam par tautas garu. Gribu likt aizdomāties, ka mums ir savas tautas gars un ka mums kā tautai ir kāds uzdevums. Iedziļinoties folklorā, rodas skaid-

riba, ka visām tautām un visiem cilvēkiem tas ir tikai viens vienīgs – kļūt labākiem. Teikās sacīts, kā šo pamatuzdevumu izpildīt, tādēļ jāizprot teiku simbolika. Kāpēc Lāčplēsim spēks ausīs? Jo ausis ir tam, lai dzirdētu. Garīgā atbilstībā tas nozīmē, lai ieklausītos sevī, sirdsapziņā. Ja manī esošais Melnais bruņinieks to nocērt, tad man jāieslēgst Daugavas dzelmē jeb pazemībā.”

Jauns darbs bibliotēkā un cita Latvija

Šogad Alsungas bibliotēkā sākusi strādāt jaunā vadītāja Jolanta Vikmane, kura iepriekš dzīvojuši Rīgā, tagad gadu ir Ēdolē.

Rīgā gadus divdesmit J. Vikmane strādājusi Centrālajā statistikas pārvaldē, astoņus no tiem informācijas centrā. Tur pienākumi bijuši līdzīgi, tādēļ pieteikusies vakancei. „Uzskatīju, ka mana pieredze bibliotēkas darbā var noderēt,” saka Jolanta. „Informācijas centrs bija veidots pēc bibliotēkas lasītavas principa un strādāja ar līdzīgu datorprogrammu. Pie mums nāca lasītāji, devām apskatīt izdevumus, konsultējām. Darbs ar datu bāzēm un cilvēkiem līdzīgs.

Šobrīd mazliet ir sajūta, ka būtu iekāpts nepazīstamā ezerā. Nav zināms, kur dziļums, kur seklāk. Gads bija jāiesāk ar atskaitēm par iepriekšējo periodu, bet bijusi vadītāja ir ļoti atsaucīga – palīdzēja. Grāmatas man patikušas visu mūžu, un garīgā saikne ar šo pasauli ir svarīga, tādēļ ceru, ka viss izdosies.”

Pirms gada J. Vikmane kopā ar meitu, kura ir māksliniece, Ēdoles ezera krastā nopirkušas īpašumu *Siguldas*. „Iepatikās ainaviskā vieta. Sen bija doma no Rīgas daļēji

„Pēc daudziem gadiem Rīgā strādāt Alsungā ir ļoti interesanti, jo šeit ir pavisam citas vērtības un citāda attieksme vienam pret otru,” secina jaunā bibliotēkas vadītāja Jolanta Vikmane.

pārcelties uz skaistāku vietu, tādēļ braukāju pa Latviju un meklēju,” stāsta Jolanta. „Izvēlējos Ēdoli ar domu tālā nākotnē izveidot viesu māju. Tā kā tas nenotiks tūlīt un tagad, priecājos, ka šeit esmu atradusi darbu. Sajūta ir neierasta pēc

dzīves Rīgā, kur esmu dzimusi. Alsungā uz ielas visi sveicina, smaida. Kad ar meitu staigājam pa Kuldīgu, iepazīstam vietas, cilvēkus un vērtības, saprotam, ka šeit ir pavisam citāda Latvija, nekā mēs to iepriekš pazinām.”

Gatavojas vienas dienas kafejnīcai

Alsungā 19 ģimenes, Jūrkalnē septiņas, pa vienai Basos un Gudeniekos pieteikušas dalību pasākumā *Vienas dienas kafejnīca suitos 24. augustā*.

Suitos dzīvojošas ģimenes tikai vienu dienu savas mājas durvis vērš apmeklētājiem un piedāvās pašu gatavotus ēdienus. Alsungas tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centra vadītāja Inga Bredovska stāsta, ka gatavošanās vērienīgajam pasākumam jau sākusies. Tiks

rīkotas vairākas sanāksmes, arī šodien notiek seminārs. Tie, kuri pieteikušies, prezentēs kafejnīcu nosaukumu un iespējamo ēdienkarti.

Pasākuma ideja aizgūta no igauņiem, kur Kihnu salā un arī pie Igaunijas–Krievijas robežas dzīvojošā etniskā grupa seti tādu rīko ar panākumiem. Par to, ka arī šeit tas izdosies, vēstot starptautiskās tūrisma izstādes *Balttour* apmeklētāju interese, kad alsundznieki par to stāstījuši.

Māksla rosina aizdomāties

Sauja no manis... ir liepājnieces Kristīnes Vizbules gleznu un grafikas izstāde, kas līdz marta beigām apskatāma Alsungas tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā.

Darbi tapuši kopš 2013. gada, kad māksliniece izveidojusi savu blogu, kura nosaukums ir tāds pats kā izstādei. Viņas ideja ir rosināt apmeklētājus radīt savu interpretāciju. „Ja darbi

būs ļāvuši aizdomāties un katram atrast kaut ko savu, mērķi būšu sasniegusi,” saka autore.

K. Vizbule Liepājas bērnu mākslas skolā ir mākslas ievirzes vadītāja. Savulaik viņa Latvijas Mākslas akadēmijā studējusi kopā ar bijušo Alsungas katoļu baznīcas prāvestu Andri Vasiļevski, un vairāki darbi te jau bijuši izstādē kopā ar Andra un citu kursabiedru veikumu.

SARUNA AR JUBILĀRI

„Brīnišķīgs ir tieši tas laiks, kurā esi”

Kuldīdzniece Bonija Lasmane: „Esmu iemācījies katru dienu uz divām minūtēm apstāties vienā vietā, lai paskatītos, kas notiek dabā. Tad spēju ieraudzīt, kā lapas plaukst vai sārtojas, kā puķes aug un kāda ir ziema. Nevienam citam jau nevajag, lai esmu laimīga. Man vajag.”

SEVI IR IEPAZINUSI

Šis esot brīnišķīgs vecums, spriež Bonija. „Ir pārbaudīts, kas patīk un nepatīk, padodas un nepadodas. Ļoti daudz atziņu gūts. Jādzīvo šodien, šeit un saskaņā ar dabu. Skaidri jāapzinās, ko gribu pamēģināt un sasniegt. Jātiecas būt noderīgam un būt saskaņā ar sevi. Dzīvē bijuši tādi periodi, kad esmu jautājusi, kāpēc man tik daudz jānes un jāiztur. Pārbaudījumi bijuši visnežēlīgākie. Bet vienmēr palīdzējusi apziņa, ka neviens neuzliek vairāk, nekā spēju pacelt. Tas iemāca: ja vajag palīdzību, tas jāsaņem. Tad visa pasaule sadosies rokās un palīdzēs, bet tai jāuzzina, ka kādam to vajag. Ja smaidi, bet jūties slikti, neviens neiedomāsies, ka vajadzīga palīdzība.”

„Dzimšanas diena vienmēr ir svētki. Jūtos laimīga, ka esmu piedzimis: gan par to, ka šajā laikā, jo man patīk ziema, gan par to, ka vispār. Ir tādi gadi, kad gribas pulcēt radus un draugus, bet šogad – palutināt sevi,” saka kuldīdzniece Bonija Lasmane, kura 6. februārī sagaidīja 45. dzimšanas dienu.

SABIEDRISKI AKTĪVA

Bonijas bērnība pagājusi Rīgā: „Esmu rīdziniece piektajā paaudzē. Dzīvojam Pārdaugavā – tas skaitījās laukos. Tur, kur tagad Spice, gājām lasīt zemenes, tur ganījās govīs. Mācījos Rīgas 1. ģimnāzijā. Vidusskolas laikā pirmajiem makintošiem (datoriem – aut.) burtu šriftus latviešu valodā zīmēju ar roku. Tā kā bija vēlme darīt tādu darbu, kurā datoru var savienot ar mākslu, studēju Rīgas Tehniskajā universitātē par arhitekti.”

Bonija vienmēr bijusi aktīva, darbojusies studentu pašpārvaldē, ir mūža akadēmiskajā organizācijā jeb korporācijā Selga. „Jauniešiem vajag sevi izmēģināt nevalstiskajās organizācijās, visu veidu pašpārvaldēs. Jo tā var izprast, kā vislabāko ideju var sabojāt uz papīra, un arī to, kā var realizēt, kā rodas likumi un noteikumi.”

NAV MĒRĶA NOPELŅĪT MILJONU

Bonija ir arhitekte un Kuldīgā dzīvo kopš 2005. gada. „Ieprecējies. Dzīve gan izspēlējusi ļaunu joku, jo rit ceturtais gads, kopš vīrs miris. Toties man ir meitiņa, kurai ir desmit gadi. Šī pilsēta ir ļoti laba vieta, kur audzināt bērnus – mums ir laba izglītība, viegli pieejams sports, māksla un citas aktivitātes. Atnācu uz Kuldīgu dzīvot vienkāršu, mierīgu, klusu dzīvi pēc trakā

Rīgas skrējiena, kad profesionālajā jomā biju pārbaudījusi savu spēju robežas. Saprātu, ka, strādājot 16 stundas diennaktī, miljonu nopelnīt nav mans mērķis. Es arī vēlos būt sieviete, kurai ir ģimene. Vienu gadu izmēģināju spēkus, aizvietoju pilsētas galveno arhitekti. Saprātu, ka šis amats nav domāts man, varbūt bija neistajā brīdī. Izmēģināju spēkus kā valsts ierēdne, bet arī tā nebija mana sfēra. Nu jau daudzus gadus esmu pašnodarbināta arhitekte, un tas man patīk. Labi protu tehniskās lietas, uz salvetes uzmetas idejas varu pārvilināt datorā.”

DESMITĀ TIESA

2009. gadā Bonija kopā ar vēl četrām mammām izveidoja nodibinājumu *Mamma mammai*, un tagad Ventpils ielā 15 tas piedāvā bērnu drēbju maiņu. Viņa ir arī brīvprātīgā zīdīšanas konsultante un partnere organizācijai *Paēdušai Latvijai*, kas izsniedz pārtikas pakas trūcēmā nonākušajam ģimenēm. „Desmitā tiesa vienmēr jāvelta. Mana dzīves filozofija – ir jādod, lai saņemtu. Jo vairāk dod, jo vairāk saņem. Mums, latviešiem, nav raksturīgi ņemt, bet tas jāmācās. Izdevības un iespējas vajag izmantot. Darboties šajā fondā – tā ir mana vajadzība būt noderīgai, vajadzība dalīties.”

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 30. janvāra līdz 6. februārim piedzimušas trīs meitenītes un pieci puikas.

Bērniem doti šādi vārdi: Marlēna, Laura, Sintija, Miks, Emīls, Bruno, Haralds Jānis, Niklāvs.

Ilgi gaidīta

Sanija Mazzariņa un Sergejs Žigailo no Tukuma 6. februārī sagaidījuši meitiņu Sintiju. Vārdu devis tētis. Vecākiem tas ir pirmais bērniņš, un viņi atklāj, ka ilgi to gaidījuši. Ikdienā tagad mainīšoties, bet ar visu tikšot galā pašiem.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

JANVĀRĪ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠĪ

KULDĪGAS NOVADĀ

- Ilga Barone (1932)
- Antonīna Korme (1932)
- Viesturs Priedēns (1938)
- Elvīra Akermane (1932)
- Gunta Mediņa (1954)
- Anastasija Liepiņa (1936)
- Ilgmars Miķelis Tumpelis (1937)
- Zenta Kalniņa (1930)
- Dace Spriesle (1941)
- Gunvaldis Freibergs (1952)
- Gunārs Markvotis (1939)
- Staņislava Jansone (1936)
- Anna Elvīra Lapiņa (1928)
- Mirdza Makarēviča (1941)
- Emīlija Zelģe (1931)
- Valentīna Zepa (1943)
- Veronika Goldmane (1928)
- Ilze Millere (1934)
- Ēriks Eida (1930)
- Agris Tīrmanis (1963)
- Valija Vinklere (1927)
- Ilgvars Ansis Tīle (1941)
- Irma Belte (1938)
- Edgars Lapa (1952)
- Stasis Pavļivs (1957)
- Nora Karele (1937)
- Māris Rapītis (1993)
- Jānis Birziņš (1939)
- Ārija Sproģe (1932)
- Ērika Kniploka (1954)

- Ārija Zingberga (1933)
- Guntis Žideļuns (1963)
- Maiga Arberīte (1924)
- Andris Ērpe (1943)
- Raisa Striķe (1946)
- Ausma Putniņa (1954)
- Francis Valciņš (1938)

SKRUNDAS NOVADĀ

- Alfrēds Dilēvičs (1949)
- Helga Šperliņa (1947)
- Stepans Malkevičs (1945)
- Skaidrīte Ruģevica (1952)
- Tomass Andersons (2005)
- Vaira Reinsone (1939)
- Marija Poguda (1937)
- Vilnis Misiņš (1946)
- Antonijs Sāksons (1930)
- Andris Edgars Grīnbergs (1952)
- Ārija Matvienko (1956)
- Ingrīda Linkovska (1958)
- Ligita Gierkena (1954)
- Genriks Duļko (1947)

ALSUNGAS NOVADĀ

- Velta Kreičmane (1948)
- Natālija Pinkule (1946)

(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodaļu informācijas)

Top bērnības gardumi

Eļļā vārītās rozītes un šokolādes desu pasākumā *Komunālā dzīvokļa stāsts – bērnības garša* interesenti gatavoja Alsungas tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā.

Pasākumu cikls reizi mēnesī notiks muzeja otrajā stāvā, kura iekārtojums atbilst padomju laiku komunālajam dzīvoklim.

Centra vadītāja Inga Bredovska stāsta, ka pirms tam aptaujāti iedzīvotāji kā bērnības lielāko gardumu bez ievārījuma maizes nosaukuši arī eļļā vārītās mīklas rozītes un šokolādes desu. Kopā pagatavotais tika nobaudīts kopā ar tēju un tā laika dzērienu – miežu kafiju.

Nākamreiz, 23. februārī, komunālā dzīvokļa stāstos runāšot par modi.

Šādas eļļā vārītās rozītes daudziem alsundzniekiem atmiņā palikušas kā lielākais bērnības gardums.

Pasākumā *Komunālā dzīvokļa stāsts – bērnības garša* kopīgiem spēkiem top našķi.

Jolanta Hercenberga
Ilonas Balodes arhīva foto

PĀRDOD

Vienistabas **DZĪVOKLI** Kuldīgā.
Tālr. 25535159.

SEAT CORDOBA. Tālr. 29711965.

Veikalā **TRIKO**, Liepājas ielā 7, Kuldīgā, kleitas, svārki, bikses, legingi, bitlences, topi, tunikas, veļa, nakts veļa, peldkostīmi u.c. **VISIEM APĢĒRBIEM ATLAIDES LĪDZ 50%!**

Dažādu ziedu **MEDU** no savas dravas ar piegādi. Tālr. 29440622.

Dažādus **GRAUDUS**. Tālr. 29568938.

Nestandarta **KARTUPEĻUS** par 13 centiem/kg (min. daudzums 500 kg), brāķētos ķirbjus par 25 centiem/kg (min. daudzums 500 kg), burkānus par 40 centiem/kg (min. daudzums 250 kg). Varu piegādāt sestdien, svētdien. Tālr. 29706123.

Grūsnu HM **TELI**, atslauksies februārī. Tālr. 29735469.

5 mēnešus vecus **TRUŠUS**. Tālr. 29619084.

SIA Vēvers pārdod kurināmās priedes skaidu **BRIKETES**, iespējama piegāde. Cena 150 eiro. Tālr. 26651831.

SIA AJG plus – sazāģētu lapkoku nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Sausu **MALKU** maisos. Tālr. 26544462.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU maisos. Tālr. 27811870.

Jauktu, skaldītu **MALKU**, krava no 130 eiro. Tālr. 28356979.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Ar piegādi pārdod visu veidu **MALKU**. Tālr. 29249578.

MALKU (3 m). Tālr. 27811870.

Meža **MALKU**: skaldītu vai klučos. Cena 35 eiro par steru. Tālr. 24957247.

Sausu, skaldītu **MALKU**. Tālr. 29752090.

MEŽA ĪPAŠNIEK, ZVANI UN PĀRLIECINIES!

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums a/s **VERTEX** pērk meža īpašumus, cirsma un augošus kokus par visaugstākajām cenām. Cenas līdz pat 15 000 EUR/ha. Zvaniet pa tālr. 28368838, 26129919.

PĒRK

TRAKTORUS, PIEKABES, lauksaimniecības **INVENTĀRU**. Tālr. 26104984.

PSRS rotaļu **AUTOMAŠINAS**. Tālr. 20633660.

Latviešu kapitāla biosaimniecība pērk **ZEMI** (var ar apaugumu, ar mežu, mājām utt.). Operatīvi izvērtēsim jūsu piedāvājumu. Interesē arī zemi nomāt. Cenas objektīvas. E-pasts: biosaimnieciba@gmail.com, tālr. 28963556.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Lāses AM par labām cenām iepērk **GOVIS, BUĻĻUS, TELES** (kautsvārā) un **CŪKAS** (dzīvsvārā). Transports bez maksas. Ir piemaksas par nodoto lopu daudzumu. Tālr. 29353243.

SIA Valinda – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

SIA **Kurzemes Gaļsaimnieks – BUĻĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 29427543, 26569362.

RAGUS. Tālr. 22048516.

VAJADŽĪGI

SIA Altus Timber (40203091998) meklē **ZĀĢERUS** un **PALĪGUS**. Ar visu nepieciešamo nodrošinām, aizvedam un atvedam. Alga zāģeriem no 700 līdz 900 eiro, palīgiem no 3 līdz 4 eiro par bāku. Samaksa ik pēc divām nedēļām piektdienās. Tālr. 28493428.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties 95. koda (dienas grupai), kā arī A, B, BE, C, CE autovadītāju kursiem Kuldīgā. Sākums 8. februārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29491388, 29182826.

AUTO signalizāciju, imobilaizeru, ABS, EGR, DPF, atslēgu, IMMO diagnostika un remonts. **Bromo** (juraauto.lv), tālr. 26669624.

Veicam **REMONTDARBUS** celtniecībā. Tālr. 22145256.

Telpu **KOSMĒTISKIE REMONTI**, materiālu piegāde, santehnika u.c. darbi. Tālr. 25300993.

Siltinām mājas ar **EKOVATI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

SANTEHNIKAS ierīkošana, ūdensvadu, kanalizācijas izbūve. Bez liekas pārmaksas. Tālr. 28479313.

KLAVIERU skaņošana. Tālr. 29688892.

SIA Bērzi plus notīra krūmu **APĀUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

Pārvietojam **GATERA** pakalpojumi. Tālr. 22186086.

PĒRKAM

* **Augošu koku cirsma un sortimentus pie ceļa;**

* **Papīrmalku ostās:**
(Rīgā, Mērsragā, Liepājā)

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsma iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam
26381988

Pieņems Kuldīgā

12., 26. februārī.

Sertifikāta Nr. 67

LĪDZJŪTĪBAS

*Un mīlestības bija gana,
Ko saņemt un citiem dot...*

/K. Apškrūma./

Visdziļākā līdzjūtība Jurim Balodim un tuviniekiem, māmuļu mūžībā izvadot.
Bijušie kolēģi rajona padomē

*Dzīļš skarbums ir tādai stundai,
Kad cilvēks un ziedi mirst.*

/J. Silazars./

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Balodim un piederīgajiem, māti mūžībā pavadot.
Iedzīvotāji Piltenes ielā 28

*Klusums,
Tevis vairs nav, tikai atmiņas...*

/A. Gļauda./

Izsakām līdzjūtību Birutai Balodei, mammu mūžībā pavadot.
Sekcijas kaimiņi Dzintaru ielā 12

*Katrai dienai baltalkšņa sūriums,
Katrai dienai rēta, kas smeldz.*

*Bērns, ar tevi mums dzīvības jūrai
Atņēmts cerību rītausmas zelts.*

/K. Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu draugam un kolektīva biedram Dainim Brinfeldam un ģimenei, tuvinieku zaudējot.
Mednieku kluba Pelču Mednieks kolektīvs

*Ir aplkušī soļi,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.*

/O. Vācietis./

Izsakām līdzjūtību audzinātājam Gunitai, tuvu cilvēku zaudējot.
Grupiņas Bīlīte bērni un vecāki

Kuldīgas novada pašvaldība (90000035590) izsludina konkursu uz vakanto **BŪVVALDES VADĪTĀJA VIETNIEKA BŪVNISPEKCIJAS JOMĀ amata vietu uz nenoteiktu laiku.**

Ja tevi saista izaicinājumi un aizraujošs, uz izaugsmi vērsts darbs, kā arī redzi sevi īstenojam Kuldīgas stratēģiskos attīstības mērķus, būsi gaidīts mūsu komandā.

PRASĪBAS:

- augstākā izglītība arhitektūrā vai būvniecībā,
- vēlams reģistrēts būvinspektoru reģistrā,
- vēlams sertificēts speciālists,
- vēlams trīs gadu darba pieredze ar iegūto izglītību saistītā jomā,
- zināšanas arhitektūrā un būvniecībā un nozares likumdošanā, būvniecību reglamentējošos normatīvajos aktos,
- prasme strādāt komandā, organizatora spējas, disciplinētība un precizitāte,
- valsts valodas prasmes augstākajā līmenī,
- vēlme celt savu profesionālo kvalifikāciju, komunikabilitāte un laba saskarsmes kultūra,
- labas iemaņas darbā ar datoru, MS Office programmām, interneta pārlūkprogrammām un izpratne par būvniecības informācijas sistēmu.

PIEDĀVĀJAM:

- interesantu, radošu, dinamisku un atbildīgu darbu,
- mūsdienīgu darba vidi,
- atsaucīgus un profesionālus kolēģus,
- stabilu atalgojumu 1200 EUR mēnesī un sociālās garantijas atbilstoši valsts un pašvaldību iestādēs strādājošajiem, tai skaitā veselības apdrošināšanu un atvaļinājuma pabalstu.

Pieteikuma vēstuli, dzīves aprakstu (CV), izglītības dokumentu kopijas un atsauksmes (vēlams) sūtīt e-pastā: dome@kuldiga.lv.
Pieteikšanās termiņš līdz 2019. gada 20. februāra 17.00.
Sazināsimies ar kandidātiem, kurus aicināsim uz pārrunām.
Tālr. informācijai 63320216.

11. februārī 10.00–13.00

Mārtiņzālē, Kuldīgā,

DONORU DIENA.

Līdzī ņemt pasi, donora apliecību un konta numuru.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** **iesniedz ērti no sava datora**

307.lv

SEMINĀRS**Bioloģiskajiem audzētājiem**

20. februārī 10.00 Rojas novada saimniecībā **Vētras** uzņēmums **Agrimatco Latvia** uz bezmaksas semināru aicina tos, kuri Kurzemē bioloģiski audzē gaļas lopus un zālājus. Tiks spriests par iespēju uzlabot ražošanu tieši šādā saimniecībā. Bioloģiskās lauksaimniecības galvenā eksperte Vija Rāka izklāstīs jaunāko likumos par atļautajiem mēslošanas līdzekļiem, tiks runāts par augu aizsardzības iespējām, kaļķošanu utt. Tālrunis uzziņām: 26456642 (Dace).

JOKI

No 2. klases sacerējumiem:
– Zemeslode griežas 365 dienas katru gadu. Katrus četrus gadus tai vajag vienu dienu vairāk, un tas notiek tieši februārī. Kāpēc? Es gan nezinu. Varbūt tāpēc, ka februārī ir aukstāk un ir grūtāk griezties.

.....

Sievieteī prasa:
– Cik jūs sverat?
– 60 kilogramus un kādu nieku.
– Un cik simtus sver tas nieks?

Sieva sūta vīru uz lielveikalu iepirkties un drošības labad iedod līdzī zīmīti ar produktu sarakstu:

- 1) burkāni,
- 2) kartupeļi,
- 3) kāposti,
- 4) krējums,
- 5) maize,
- 6) vista.

Atvelkas vīrs no veikala pārguris, nosvīdis ar diviem lieliem produktu maisiem. Tajos ir viens burkāns, divi kartupeļi, trīs kāpostgalvas, četri krējuma trauki, pieci maizes klaipi un sešas vistas.

RECEPTĒ

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Aukstam laikam der silti dzērieni. Kad tējas apnikušas, var pagatavot kokteili.

KARSTĀ DZĒRVENE

Sastāvdaļas:

- 5 ml granātābolu mērces,
- 10 ml greipfrūtu sīrupa,
- 10 ml ingvera sīrupa,
- 20 ml ķiršu biezeņa,
- 20 ml marakujas biezeņa,
- 200 ml dzērveņu sulas.

Kā pagatavot

Salejiet sastāvdaļas kopā, samaisiet un uzkarsējiet! Lejiet krūzē, dekorējot ar žāvētām dzērvenēm! Izvēlieties trauku no karstuma izturīga stikla vai cita materiāla, lai tas nesaplīstu un būtu ērti turēt rokās! Un, lai dzēriens ilgāk turētos silts, krūzi pirms tam uzsildiet!

Legendāras personības jubilejas koncertos Liepājā!

ESI KLĀT!

- 6. aprīlī 15.00 un 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* – **IGO 40 gadi uz skatuves.**
- 18. aprīlī 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* – **Ainaram Virgam – 55.**
- 6. maijā 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* – **Jurim Pavītolam – 70.**
- 11. maijā 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* – **grupai Credo – 45! Zelta sastāvs.**
- 25. maijā 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* – **„Liepājas Dzintaram” – 55!**
Labākais no festivāla *Liepājas Dzintars*.
- 9. februārī 19.00 Liepājas olimpiskā centra lielajā arēnā – **traģikomiska dziesmuspēle Tobāgo.** Lomās: Aija Dzērve, Mārcis Maņjakovs, Olga Dreže, Jānis Paukštello, Andris Bērziņš, Katrīne Pasternaka, Juris Kalniņš, Madara Botmane, Varis Vētra, Karīna Tatarinova, Indra Briķe, Juris Frinbergs, pie klavierēm komponists Uldis Marhilevičs.

Biļetes iepriekšpārdošanā **Biļešu paradīzes** kasēs visā Latvijā, www.bilesuparadize.lv. **NENOKAVĒ!**

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 8. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 8 st. 59 min.
Saulē lec 8.09, riet 17.08.

Naktī 0°...+1°

R Z A D
5-6 m/s

Dienā +1°...+4°

R Z A D
6-7 m/s

RĪT, 9. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 4 min.
Saulē lec 8.06, riet 17.10.

Naktī +1°...+2°

R Z A D
5-6 m/s

Dienā +2°...+3°

R Z A D
5-6 m/s

PARĪT, 10. FEBRUĀRĪ

Dienas garums – 9 st. 8 min.
Saulē lec 8.04, riet 17.12.

Naktī +3°...+5°

R Z A D
6-7 m/s

Dienā +4°...+5°

R Z A D
5-6 m/s

LATVIAN BLUES BAND

Shanna Waterstown

14/02 19:00 JŪRAS VĀRTI Ventspils

Ar t/n "Jūras vārti" DRAUGA KARTI atlaide 10%!

EKSKURSIJAS NO KULDĪGAS, SALDUS, BROČĒNIEM, DOBELES:

- ◆ ziedošo narcīšu ieleja un Karpatu kalni – 5.–11. maijs,
- ◆ diena Sēlijas sirdī – 25. maijs,
- ◆ Šopēna muzikālā Varšava – 28.–30. jūnijs,
- ◆ no Alpu pļāvām līdz ledājam kalnu virsotnē Austrijā – 1.–7. jūlijs,
- ◆ no Taevaskojas sarkanajām klintīm līdz Elles kapam Igaunijā – 6. jūlijs,
- ◆ aitu gani un guču kāzas Karpatu kalnos – 15.–22. jūlijs,
- ◆ aristokrātiskās pilis un pazemes valstība Austrijā – 23.–28. jūlijs,
- ◆ kalni, aizas, ūdenskritumi un lāču vērošana dabā Rumānijā – 12.–19. augusts,
- ◆ Vācijas rudens nokrāsās – 25.–30. augusts,
- ◆ atvasara Bosnijā un Hercegovinā – 11.–19. oktobris.

Tālr. 26065020 (Ligita), www.celojumlade.lv.

Viss par reklāmu *Kurzemniekā!* Tālrunis 63324881.

GRIBU ZINĀT

Par dūdām

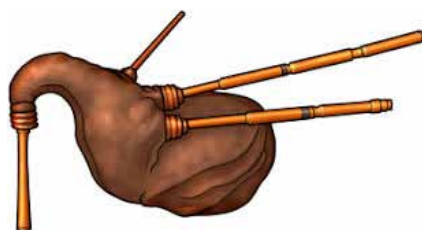
Kurzemnieka lasītāja Vizma jautā, kā pareizi saukt instrumentu, ko spēlē *Suitu dūdenieki*. „Kādā vārdnīcā lasīju, ka dūdas ir stīgu instruments, bet pūšamais instruments saucas dūkas. Kā tad ir pareizi?”

Atbild *Suitu dūdenieku* vadītājs Juris Lipsnis: „Kā pareizi saukt instrumentu, ko mēs ar kolēģiem spēlējam? Suitu novads izsenis bijis slavens ar dūdeniekiem (tieši tā šis vārds tiek izrunāts suitos), tāpat mūsu instruments ir dūdas. Tiesa gan, dažādos avotos lietoti arī citi nosaukumi: somas stabules, dūkas, vienkārši stabules. Bet domāju, ka vissvarīgāk, lai nosaukums nepārprotami pasaka, pa ko ir runa. Šobrīd Latvijā tieši vārds *dūdas* ir visbiežāk

lietotais, runājot par instrumentu, kas sastāv no gaisa rezervuāra jeb ādas maisa un divām vai vairākām stabulēm.

Savulaik par šo tēmu esmu runājis ar etnomuzikologu Valdi Muktupāvelu, grāmatas *Tautas mūzikas instrumenti Latvijā* autoru. „Mūsdienai cilvēkiem patīk vienoties par to, lai terminoloģijā būtu skaidrība: nosaukums viennozīmīgi saistīts ar objektu,” viņš uzskata. „Tautas tradīcijā tā nav – tur ir vietējās, individuālās tradīcijas un nav nekādas unifikācijas jeb vienveidības. Nevaru piekrist, ka kāds nosaukums ir *nepareizs*, ja tautas valodā to lieto.”

Saskaņā ar V.Muktupāvela grāmatas terminoloģiju dūda

(vienskaitlī) ir stīgu instruments ar sarežģītu nosaukumu *poliheterohordais muzikālais loks*. Tas sastāv no ielieta koka dēlīša, kas nospriegots ar trim dzīvnieka zarnām. Starp zarnu stīgām un dēlīti ievietots kaltēts, piepūsts cūkas pūslis, kas spēlējot izpilda rezonatora lomu. Dūdu spēlē ar zirgastru locīņu.

Vārda *dūdas* izcelsme ir diezgan neskaidra. Turkiem ir stabule *duduk*, vāciešiem *dudelsack*, poļiem un čehiem – *dudy*, bet indoeiropiešu valodā *dheu* [dhū] nozīmē *putēt, virpuļot, pūst*.”